



OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ



EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Implementace území soustavy Natura 2000 v Ústeckém kraji 3. etapa 2014 - 2015

Plán péče o přírodní památku Buky na Bouřňáku

**na období
2018 – 2030**



1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	kód ÚSOP (1702)
kategorie ochrany:	přírodní památka (PP)
název území:	Buky na Bouřňáku
druh předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	nařízení Ústeckého kraje
orgán, který předpis vydal:	Ústecký kraj
číslo předpisu:	-
datum platnosti předpisu:	-
datum účinnosti předpisu:	-

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj:	Ústecký
okres:	Teplice
obec s rozšířenou působností:	Teplice
obec s pověřeným obecním úřadem:	Duchcov
obec:	Moldava, Mikulov v Krušných horách
katastrální území:	Nové Město u Mikulova, Mikulov v Krušných horách

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území v měřítku 1:25 000

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Výměry částí parcel byly získány v prostředí GIS v ArcMap 10.0.

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: 698318, Nové Město u Mikulova

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnic tví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
75/1	-	Lesní pozemek		385	12316	12316
76/2	-	Lesní pozemek		385	19557	19557
76/3	-	Lesní pozemek		385	4534	4534
76/4	-	Lesní pozemek		385	4201	4021
76/9	-	Lesní pozemek		385	125499	79512
246/15	-	Lesní pozemek		385	2081552	96962
246/16	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	360	140	140
325/1	-	Trvalý travní porost		433	8059	8059
325/4	-	Trvalý travní porost		433	4383	4383
325/5	-	Trvalý travní porost		100002	2020	2020
325/6	-	Trvalý travní porost		385	1487	1487

325/7	-	Trvalý travní porost		433	420	420
325/8	-	Trvalý travní porost		385	1485	1485
326/1		Ostatní plocha	neplodná půda	60000	3266	3266
328/2		Trvalý travní porost		433	1459	1459
329/7	-	Orná půda		10001	1660	535
343/1	-	Lesní pozemek		385	135484	129916
343/3	-	Lesní pozemek		385	18026	12408
343/14	-	Lesní pozemek		385	111539	111539
343/18	-	Lesní pozemek		385	18562	4435
343/24	-	Lesní pozemek		385	54894	54894
348/2	-	Ostatní plocha	jiná plocha	340	380	380
348/3	-	Ostatní plocha	silnice	340	873	873
353	-	Ostatní plocha	ostatní komunikace	10001	1770	1770
412/1	-	Ostatní plocha	ostatní komunikace	10001	5088	358
423/4	-	Ostatní plocha	silnice	340	2982	1741
433	-	Ostatní plocha	dráha	145	4082	4082
Celkem						562552

Katastrální území: 694185, Mikulov v Krušných horách

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
602/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	4697	4697
608/1	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	5167	5167
603/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	7571	7571
608/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	1090	1090
608/3	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	79	79
608/4	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	418	418
609	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	892	892
613/1	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	992	992
613/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	795	795
616/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	328	328
617/1	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	1406	1406
617/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	1144	1144
619/1	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	1561	1561
619/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	475	475

620	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	4851	4851
621/1	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	15508	15508
621/5	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	43	43
633/2	-	Lesní pozemek	les jiný než hospodářský	329	506	506
891/5	-	Ostatní plocha	jiná plocha	409	117	117
937	-	Ostatní plocha	dráha	170	26219	2953
938	-	Ostatní plocha	dráha	170	1510	1510
939	-	Ostatní plocha	dráha	170	4132	4132
Celkem						56235

Ochranné pásmo:

Zvláště chráněné území se vyhláší bez ochranného pásma.

Příloha č. M2:

Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ.

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	57,7757		
vodní plochy	---	zamokřená plocha	----
		rybník nebo nádrž	----
		vodní tok	----
trvalé travní porosty	1,9313		
orná půda	0,0535		
ostatní zemědělské pozemky	---		
ostatní plochy	2,1182	neplodná půda	0,3266
		ostatní způsoby využití	1,7916
zastavěné plochy a nádvoří	---		
plocha celkem	61,8787		

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

Národní park: ---

Chráněná krajinná oblast: ---

Jiný typ chráněného území: Přírodní park Loučenská hornatina, CHOPAV Krušné hory.

Natura 2000

Ptačí oblast: CZ0421005 Východní Krušné hory

Evropsky významná lokalita: CZ0424127 Východní Krušnohoří

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území.

1.6 Kategorie IUCN

IV. – řízená rezervace

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Zbytky horských listnatých lesů a luk charakteristických pro vrcholové polohy východního Krušnohoří s význačným zastoupením zakrslých bučin ovlivněných mrazem, s typickou květenou a vzácnými druhy živočichů a hub. Předmět ochrany tvoří:

- a) evropská přírodní stanoviště: 6230* Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech), 6520 Horské sečené louky, 9110 Bučiny asociace *Luzulo – Fagetum*, 9130 Bučiny asociace *Asperulo – Fagetum*;
- b) zvláště chráněné a ohrožené druhy rostlin: lilie cibulkonosná (*Lilium bulbiferum*), prha arnika (*Arnica montana*), pryskyřník platanolistý (*Ranunculus platanifolius*);
- c) zvláště chráněné a ohrožené druhy živočichů: holub doupňák (*Columba oenas*), krkavec velký (*Corvus corax*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*), ořešník kropenatý (*Nucifraga caryocatactes*), sluka lesní (*Scolopax rusticola*), vřetenec horský (*Pseudofusulus varians*);
- d) ohrožené lignikolní a saprotrofní druhy hub.

1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. ekosystémy

Název ekosystému	Podíl plochy v ZCHÚ (%)	Popis ekosystému
T1.2 – Horské trojštětové louky (6520 Horské sečené louky)	do 1 %?	Travobylinné porosty v mozaice s biotopem T2.3, tvoří hlavní část plochy kosené louky severozápadně od vrcholu Bouřňák. V trávci porostu výskyt zájmových druhů lilie cibulkonosné (<i>Lilium bulbiferum</i>), prhy arniky (<i>Arnica montana</i>), koprniku štětinolistého (<i>Meum athamanticum</i>), voskovky veselé (<i>Hygrocybe laeta</i>) atd.
T2.3 – Podhorské a horské smilkové trávníky * (6230 Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)	do 1 %?	Travobylinné porosty v mozaice s biotopem T1.2, tvoří hlavní část plochy kosené louky severozápadně od vrcholu Bouřňák. V trávci porostu výskyt zájmových druhů lilie cibulkonosné (<i>Lilium bulbiferum</i>), prhy arniky (<i>Arnica montana</i>), koprniku štětinolistého (<i>Meum athamanticum</i>), voskovky veselé (<i>Hygrocybe laeta</i>) atd.

L5.4 – Acidofilní bučiny (9110 bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>)	98,0 %	Zapojená lesní společenstva s dominantním bukem lesním (<i>Fagus sylvatica</i>) na kyselých silikátových horninách od pahorkatin do hor. Ve stromovém patře bývá přimíšen javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) a další druhy. Keřové patro je slabě vyvinuté a tvoří jej mladí jedinci stromových dominant. Na tomto stanovišti jedle zcela chybí (je pouze vysázena). Část porostů je přeměněna na porosty s břízou, smrkem pichlavým, atd.
--	---------------	--

Poznámka: * Prioritní stanoviště Natura 2000

B. druhy ROSTLINY A ŽIVOČICHOVÉ

Název druhu	Aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	Stupeň ohrožení	Popis biotopu druhu
prha arnika <i>Arnica montana</i>	stovky	C3/O	Louka severozápadně od vrcholu Bouřňák, včetně okraje lesa.
lilie cibulkonosná <i>Lilium bulbiferum</i>	desítky	C2b/SO	Louka severozápadně od vrcholu Bouřňák, včetně okraje lesa.
pryskyřník platanolistý <i>Ranunculus platanifolius</i>	desítky	C4/-	Světliny ve vrcholové bučině.
vřetenec horský <i>Pseudofusulus varians</i>	stovky	CR/-	Padlé dřevo, tj. vyskytuje se zejména v pralesovitých porostech. Žije pod kůrou starých kmenů dřevin, v pařezech a v tlejícím dřevě. Preferuje patrně bukové a javorové dřevo ve středním stupni rozkladu, zhruba střední vlhkosti s lehce odloupnutelnou kůrou.
holub doupňák <i>Columba oenas</i>	1 až 2 páry	VU/SO	Starší bukové porosty. Hnízdí v dutinách stromů.
krahujec obecný <i>Accipiter nisus</i>	2 až 3 páry	VU/SO	Lesní druh, hnízdění na vzrostlých stromech, v území hojně zastoupen.
krkavec velký <i>Corvus corax</i>	1 pár	VU/O	Hnízdění na vysokých stromech. K zakládání každoročně opakovaně obsazovaných hnízd vyžaduje špatně přístupné a dlouhodobě lesní porosty poskytující úkryt před rušením.
krutihlav obecný <i>Jynx torquilla</i>	1 pár	VU/SO	Světlé listnaté lesy se zastoupením doupňáků stromů, živí se především mravenci, které vyhledává na zemi. Hnízdí pouze v přirozených dutinách stromů.
ořešník kropenatý <i>Nucifraga caryocatactes</i>	1 pár	VU/O	Hnízdění na jehličnatých stromech převážně v lesích vyšších poloh, potravu tvoří ořechy a větší semena, mimo vegetační období u hmyz.
sluka lesní <i>Scolopax rusticola</i>	1 až 3 páry	VU/O	Zastižena při teritoriálních letech v části území, hnízdí na zemi v listnatých lesích s otevřenými plochami.

Poznámka: Stupeň ohrožení je u rostlin uváděn podle Červeného seznamu ohrožených druhů rostlin České republiky (Grulich 2012): C2b – silně ohrožené taxony podkategorie B, C4 – vzácnější taxony vyžadující pozornost – méně ohrožené. Stupeň ohrožení u bezobratlých a obratlovců je uváděn podle Červeného seznamu ohrožených druhů ČR (Farkač et al. 2005, Plesník, Hanzal a Brejšková 2003): CR – kriticky ohrožený druh, EN – ohrožený, VU – zranitelný druh. Za lomítkem uveden stupeň ochrany dle vyhl. 395/1992 Sb.

HOUBY – lignikolní a saprotrófní druhy

druh	ČS	trofie
muchomůrka šedopochvá <i>Amanita submembranacea</i>	DD	M
pavučiník úzkovýtrusý <i>Botryobasidium intertextum</i>	NT	L
liška Friesova <i>Cantharellus friesii</i>	VU	M
krásnorůžek smržovitý <i>Calocera glossoides</i>	NT	L
hlívička dvouvýtrusá <i>Hohenbuehelia fluxilis</i>	EN	L
voskovka veselá <i>Hygrocybe laeta</i>	CR	S
ploníkovec měkký <i>Cyphellostereum laeve</i>	EN	S
rosoloklihatka čirá <i>Neobulgaria pura</i>	NT	L
dřevomor černý <i>Nemania atropurpurea</i>	VU	L
štitovka síťnatá <i>Pluteus phlebophorus</i>	EN	L
štitovka lemovaná <i>Pluteus luctuosus</i>	EN	L

Tab. 2: Druhy Červeného seznamu (Holec et Beran 2006). Legenda: CR – kriticky ohrožený druh, EN – ohrožený druh, VU – zranitelný druh, NT – téměř ohrožený druh, DD – druh s nedostatečně známým rozšířením; L – lignikolní druh, M – mykorhizní druh, S – saprotrófní druh.

Zdroj informací:

Anonymus 2015: vrstva mapování biotopů (© AOPK 2015, <http://mapy.nature.cz/>).

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. on-line databáze; portal.nature.cz. 2015-08-05.

Kočvara R. & Kuras T. (2014-2015): Implementace území soustavy Natura 2000 v Ústeckém kraji 3. etapa 2014 – 2015. CZ0424127 Východní Krušnohoří. PP Buky na Bouřňáku a pod Mikulovem. Zpracování inventarizačního průzkumu brouci (Coleoptera), motýli (Lepidoptera), měkkýši (Mollusca). Krajský úřad Ústeckého kraje, 29 pp.

Lepšová A. & Zíbarová L. (2014-2015): Orientační mykologický průzkum lokality Buky na Bouřňáku a pod Mikulovem (EVL Východní Krušné hory). Krajský úřad Ústeckého kraje, 14 pp.

Volf O., Volfová E., Benediktová V., Kopečková M. & Vlček R., (2015): Zoologický průzkum, Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří, Závěrečná zpráva z průzkumu ptáků a letounů, Ametyst, Ms. [Depon. in: Krajský úřad Ústeckého kraje], 57 pp.

1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu

A. Typy přírodních stanovišť

kód a název typu přírodního stanoviště	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis biotopu typu přírodního stanoviště
T1.2 – Horské trojštětové louky (6520 Horské sečené louky)	do 1 %	Travobylinné porosty v mozaice s biotopem T2.3 tvoří hlavní část plochy kosené louky severozápadně od vrcholu Bouřňák. V trámci porostu výskyt zájmových druhů lilie cibulkonosné (<i>Lilium bulbiferum</i>), prhy arniky (<i>Arnica montana</i>), koprníku štětinolistého (<i>Meum athamanticum</i>), voskovky veselé (<i>Hygrocybe laeta</i>) atd. V údolní části se nachází přechod k biotopu T1.6.
T2.3 – Podhorské a horské smilkové trávníky * (6230 Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)	do 1 %	Travobylinné porosty v mozaice s biotopem T1.2, tvoří hlavní část plochy kosené louky severozápadně od vrcholu Bouřňák. V trámci porostu výskyt zájmových druhů lilie cibulkonosné (<i>Lilium bulbiferum</i>), prhy arniky (<i>Arnica montana</i>), koprníku štětinolistého (<i>Meum athamanticum</i>), voskovky veselé (<i>Hygrocybe laeta</i>) atd. V údolní části se nachází přechod k biotopu T1.6.
L5.4 – Acidofilní bučiny (9110 bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>)	do 2 %	Porosty buku lesního na kyselých krystalických horninách a mělkých půdách. Bylinné patro je druhově chudé a vyznačuje se obvykle nízkou pokryvností nebo chybí. Vtroušen bývá zejména smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) a javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>).
L5.1 – Květnaté bučiny (9130 bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>)	do 2 %	Zapojená lesní společenstva s dominantním bukem lesním (<i>Fagus sylvatica</i>) na čerstvých půdách, neutrálních až kyselých podkladech od pahorkatin do hor. Ve stromovém patře bývá přimíšen javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) a další druhy. Původní populace jedle již v území zcela chybí. Keřové patro je slabě vyvinuté a tvoří jej mladí jedinci stromových dominant. Bylinné patro může dosahovat vysoké pokryvnosti; květnaté bučiny jsou zastoupeny variantou <i>Violo reichenbachianae-Fagetum</i> . Porosty jsou značně výškově a věkově diferencované. Jednotlivě se objevuje modřín opadavý.

Poznámka: * Prioritní stanoviště Natura 2000

Zdroj informací:

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. on-line databáze; portal.nature.cz. 2015-08-05.

Anonymus 2015: vrstva mapování biotopů (© AOPK 2015, <http://mapy.nature.cz/>).

B. Evropsky významné druhy a ptáci

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	stupeň ohrožení *	popis biotopu druhu
kovařík fialový (<i>Limoniscus violaceus</i>)	nevyskytuje se	CR	Původní lesní listnaté porosty, často pralesního charakteru.
modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>)	nevyskytuje se	NT	Druh vlhkých nehnojených, extenzivně kosených, krvavcových luk. V rámci komplexů vlhkých luk však preferují sušší výslunná místa chráněná před větrem.
modrásek očkovaný (<i>Maculinea teleius</i>)	nevyskytuje se	NT	Druh vlhkých nehnojených, extenzivně kosených, krvavcových luk. V rámci komplexů vlhkých luk však preferují sušší výslunná místa chráněná před větrem.
tetřívěk obecný <i>Tetrao tetrix</i>	jednotlivě po celý rok v horní části, nehnízdí	EN	Jehličnaté a smíšené lesy prostoupené světlinami, pasekami a rašelinnými biotopy.

Poznámka: *Stupeň ohrožení u obratlovců je uváděn podle Červeného seznamu ohrožených druhů České republiky (Plesník, Hanzal a Brejšková 2003): CR – kriticky ohrožený druh, EN – ohrožený, NT – Téměř ohrožený druh.

Zdroj informací:

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. on-line databáze; portal.nature.cz. 2015-08-05.

URL: www.natura2000.cz

1.9 Cíl ochrany

Udržení stavu předmětu ochrany, spočívající v omezení či pozastavení vývojových procesů v ekosystémech, které vedle přírody významně formoval svou činností i člověk, tak, aby bylo zachováno vývojové stadium ekosystému potřebné pro udržení dobrého stavu předmětu ochrany zvláště chráněného území (příl. 1 bod 11 vyhl. č. 64/2011 Sb.). Konkrétně jde o zachování porostů starých bučin včetně zakrslých forem ovlivňovaných mrazem, podpora populace vřetence horského (*Pseudofusus varians*), holuba doupňáka (*Columba oenas*) a dalších druhů ptáků a dochovaného spektra lignikolních a saprotrofních hub. Dalším z cílů ochrany je zlepšení a udržování optimálního stavu lučních biotopů s výskytem lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum*) a prhy arniky (*Arnica montana*).

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

Poloha: Zájmová plocha Buky na Bouřňáku se nachází SZ od obce Mikulov, v k. ú. Nové město u Mikulova, Mikulov v Krušných horách, v okrese Teplice, na území Ústeckého kraje. Území leží v nadmořské výšce 610–866 m.

Geomorfologie: Zájmové území leží na svazích Krušných hor. Patří do Krušnohorské soustavy, Krušnohorské hornatiny, celku Krušné hory, Loučenské hornatiny, okrsku Flájská hornatina a Cínovecká hornatina (Demek 1987).

Geologie: Plochá hornatina s výškovou členitostí 200–600 m budovaná převážně z hornin krušnohorského krystalinika (rulové jádro obklopené obalem svorové a filitové série), do nichž pronikly variské hlubinné vyvřeliny. Izolovaně se zachovaly denudační zbytky třetihorních lávových příkrovů. Geologická historie Krušných hor začíná v předprvohorním období, kdy se patrně vytvořily nejstarší usazeniny a vyvřeliny, později změněné vlivem tlaků a tepla v hloubce zemské kůry na tzv. šedé a červené ruly. **Pedologie:** Převládajícími půdními typy jsou podzoly kambické a kambizemě dystrické.

Hydrologie: Území je pramennou oblastí potoka Bouřlivec. V území se nachází také několik lesních pramenišť a bezejmenných přítoků výše uvedeného potoka.

Klimatologie: Lokalita v nejvyšší části zasahuje do chladné klimatické oblasti CH6 (Quitt 1971). Ta je charakterizována velmi krátkým až krátkým létem, mírně chladným, vlhkým až velmi vlhkým, přechodné období je dlouhé s chladným jarem a mírně chladným podzimem, zima je velmi dlouhá, mírně chladná, vlhká s dlouhým trváním sněhové pokrývky (průměrně 120 až 140 dní za rok). Přechází níže do oblasti CH7. Pro klimatickou oblast CH7 je charakteristické velmi krátké až krátké léto, mírně chladné a vlhké, přechodné období je dlouhé, mírně chladné jaro a mírný podzim. Zima je dlouhá, mírně vlhká s dlouhou sněhovou pokrývkou.

Vegetace: Dle fytogeografického členění leží výše položená část území v Českém oreofytiku, fytogeografickém okrese 85. Krušné hory a níže položená část v Českém mezofytiku, okrese 25a. Krušnohorské podhůří vlastní (Culek 1996). Potenciální přirozenou vegetaci území tvoří ve vyšších částí území bikové bučiny (*Luzulo-Fagetum*), případně v mozaice se smrkovými bučinami (*Calamagrostio vilosae-Fagetum*), směrem níže pak violkové bučiny (*Violo reichenbachianae-Fagetum*), Neuhäuslová (1998). Z přirozených biotopů dle katalogu biotopů ČR (Chytrý et al. 2010) území L5.4 – Acidofilní bučiny, L5.1 – Květnaté bučiny. Pouze kolem potoků se vtroušeně v podobě lemových porostů objevují L2.2 – Údolní jasano-olšové luhy. Luční plochy mají charakter biotopu T1.2 – Horské trojštětové louky v mozaice s T2.3B – Podhorské smilkové trávníky. V části území se vyskytují mladší bukové porosty. V blízkosti samotného vrcholu se nachází velmi cenné mrazem formované porosty buku lesního (*Fagus sylvatica*).

Zoologická charakteristika: Ze zoogeografického hlediska spadá tato lokalita do Krušnohorského bioregionu 1.59 hercynské podprovincie. Území leží v mapovacím čtverci 5348a síť mezinárodního kvadrátového mapování organismů (Pruner & Míka 1996).

Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení dle Č. seznamu	popis biotopu druhu, další poznámky
BEZOBRATLÍ				
vřetenec horský <i>Pseudofusulus varians</i>	stovky	---	CR	Původní lesní listnaté porosty.
batolec duhový <i>Apatura iris</i>	ojediněle	O	---	Vodoteče s výskytem topolů a vrb a osluněné plochy, rozvolněný světlý les.
ROSTLINY				
prha chlumní arnika <i>Arnica montana</i>	stovky	O	C3	Louka severozápadně od vrcholu Bouřňák. Desítky rostlin, včetně okraje lesa.

lilie cibulkonosná <i>Lilium bulbiferum</i>	desítky	SO	C2b	Louka severozápadně od vrcholu Bouřňák. Desítky, sterilních rostlin a jedna kvetoucí (7/2015), výskyt včetně okraje lesa.
koprník štětinolistý <i>Meum athamanticum</i>	stovky	O	C3	Louka severozápadně od vrcholu Bouřňák. Desítky, rostlin, včetně okraje lesa.
OBRATLOVCI				
slepýš křehký <i>Anguis fragilis</i>	ojediněle	SO	LC	Lemy cest na osluněných místech, vzácně.
užovka obojková <i>Natrix natrix</i>	ojediněle	O	LC	Lesní porosty, prameniště, okraje lokality.
zmije obecná <i>Vipera berus</i>	ojediněle	KO	VU	Lemy cest na osluněných místech, vzácně.
čáp černý <i>Ciconia nigra</i>	1 ex. a více	SO	VU	Lesní porosty. Zastiženy ojediněle při přeletu, aktuálně zde nehnízdí.
luňák hnědý <i>Milvus migrans</i>	min.1 pár	KO	CR	Lesní porosty. Zastiženy ojediněle při přeletu, aktuálně zde nehnízdí.
krahujec obecný <i>Accipiter nisus</i>	min.1 pár	SO	VU	Lesní porosty. Zastiženy ojediněle při přeletu, hnízdění je pravděpodobné.
křepelka polní <i>Coturnix coturnix</i>	1 až 3 ex.	SO	NT	Vyskytuje se na loukách na Bouřňáku.
chřástal polní <i>Crex crex</i>	1 až 2 ex.	SO	VU	Vyskytuje se na loukách na Bouřňáku.
sluka lesní <i>Scolopax rusticola</i>	1 a více párů	O	VU	Lesní porosty a prameniště.
holub doupeňák <i>Columba oenas</i>	1 až 2 páry	SO	VU	Starší bukové porosty. Hnízdí v dutinách stromů.
rorýs obecný <i>Apus apus</i>	desítky	O	---	Nehnízdí, nad územím pouze přeletuje.
krutihlav obecný <i>Jynx torquilla</i>	min.1 pár	SO	VU	Lesní porosty. Hnízdí v dutinách stromů.
vlaštovka obecná <i>Hirundo rustica</i>	desítky	O	LC	Nehnízdí, nad územím pouze přeletuje.
bramborníček hnědý <i>Saxicola rubetra</i>	min. 2 páry	O	LC	Vyskytuje se na loukách na Bouřňáku.
lejsek šedý <i>Muscicapa striata</i>	min.1 pár	O	LC	Lesní porosty. Hnízdí v dutinách stromů.
ťuhýk obecný <i>(Lanius collurio)</i>	min.1 pár	O	NT	Lem lesa navazující na křoviny a otevřené plochy.
orešník kropenatý <i>(Nucifraga caryocatactes)</i>	min.1 pár	O	VU	Lesní porosty. Hnízdění pravděpodobné.
krkavec velký <i>(Corvus corax)</i>	min.1 pár	O	VU	Lesní porosty. Hnízdění pravděpodobné.

Poznámka: KO – kriticky ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, O – ohrožený druh (podle vyhl. č. 395/1992 Sb.). Stupeň ohrožení je u rostlin uváděn podle Červeného seznamu ohrožených druhů rostlin České republiky (Grulich 2012): C2b – silně ohrožené taxony podkategorie B, C4a – vzácnější taxony vyžadující pozornost – méně ohrožené. Stupeň ohrožení u bezobratlých a obratlovců je uváděn podle Červeného seznamu ohrožených druhů ČR (Farkač et al. 2005, Plesník, Hanzal a Brejšková 2003): CR – kriticky ohrožený druh, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, LC – Málo dotčený druh.

Zdroj informací:

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. on-line databáze; portal.nature.cz. 2015-08-05.

Kočvara R. & Kuras T. (2014-2015): Implementace území soustavy Natura 2000 v Ústeckém kraji 3. etapa 2014 – 2015. CZ0424127 Východní Krušnohoří. PP Buky na Bouřňáku a pod Mikulovem. Zpracování inventarizačního průzkumu brouci (Coleoptera), motýli (Lepidoptera), měkkýši (Mollusca). Krajský úřad Ústeckého kraje, 29 p.

Volf O., Volfová E., Benediktová V., Kopečková M. & Vlček R., (2015): Zoologický průzkum, Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří, Závěrečná zpráva z průzkumu ptáků a letounů, Ametyst, Ms. [Depon. in: Krajský úřad Ústeckého kraje], 57 pp.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti

a) ochrana přírody

Severozápadně od vrcholu Bouřňák byl v roce 1979 vyhlášen chráněným přírodní výtvar Buky na Bouřňáku, posléze v roce 1992 přírodní památka (Kód ÚSOP 663) na rozloze 3,26 ha. Předmětem ochrany území je zbytek staré bučiny ovlivněné mrazem.

V území byly zachovány cenné zakrslé porosty buku ovlivněné mrazem a dalšími povětrnostními vlivy horského podnebí. Tyto porosty mohly být spásány ještě do konce II. světové války. Z dlouhodobého hlediska je nezbytně nutné udržet v území dosavadní zastoupení mrtvého dřeva, včetně velkých kmenů určených k zetlení a zachovat staré doupné stromy, důležité jako biotopy bezobratlých, ptáků a netopýrů, kteří v nich prodělávají vývoj, hnízdí či zde mají úkryty. Negativní vlivy lze spatřovat ve fragmentaci svahů různými průseky souvisejícími se sousedním střediskem zimních sportů. V minulosti však byla velká část území pastvinami a loukami a zejména v jeho severní části byla plocha lesa významně menší, než je jeho současná výměra v hranicích nové přírodní památky.

Z negativních vlivů je uváděno zejména rozšíření průseku kolem současné asfaltové cesty na vrchol Bouřňáku, rozšíření geograficky nepůvodních druhů dřevin (smrk pichlavý *Picea pungens*, modřín opadavý *Larix decidua*, smrk omorika *Picea omorika*, atd.), erozní škody na svážnicích, sešlap v okolí sjezdovek a znečištění plochy odpadky. Z dalších je uváděno minimální zmlazování porostu. Kosená louka s výskytem lilie cibulkonosné (*Lilium bulbifera*) a prhy arniky (*Arnica montana*) je v relativně dobrém stavu, poměrně zabuřenělá je však spodní část svahu, kterou bude potřeba pro podporu zájmových rostlin zbavit náletu dřevin a zahájit zde kosení.

b) lesní hospodářství

Lesní porosty v severozápadní části od vrcholu Bouřňáku vykazují na první pohled charakteristiky typické pro nízký les, v užším slova smyslu pařezinu. Ten je tvarem lesa založený na systematicky opakované obnově výmladky, tj. pařezovými, popř. i kořenovými, při kterém je nutno zabezpečit určitý podíl jedinců i generativního původu (POLANSKÝ a kol. 1956).

Hospodářský tvar výmladkového lesa je historicky velmi starý, kryl zejména potřebu palivového dříví. Byl spojen se soukromým drobným vlastnictvím lesů. Se změnou hospodaření výmladkový les ztratil mnoho ze svého opodstatnění a byl převáděn na les semenný, vysokokmenný (KADAVÝ a kol. 2011). Podle KONŠELA (1931) se za nízký les považuje takový, který je stínáný blízko u oddenku. Dle TESAŘE a kol. (1996) se za takový považuje les, který je založený na systematicky opakované vegetativní obnově pařezovými výmladky, resp. kořenovými. Nutno je, aby část jedinců pocházela z generativní obnovy.

Dále podle KONŠELA (1931), pokud hovoříme o středním lese, tak za střední les můžeme považovat „smíšeninu nízkého lesa s kmenovinou“. Jedná se tedy o les etážový, jehož

stromová patra jsou na sobě závislá. Počet etází může být různý, a to s ohledem na stanoviště, druhy dřevin, způsob a záměr pěstování.

Právě bukové porosty na Bouřňáku jsou typickou ukázkou historického způsobu obhospodařování formou nízkého až středního lesa, kdy charakter porostů je navíc umocněn stanovištními podmínkami a zároveň opuštěním tohoto hospodaření v důsledku společenského vývoje.

Současný stav bukového lesa na Bouřňáku je tedy formován vlivem stanoviště. Zde se jedná o zakrslé jedlové bučiny (5Z), kdy zakrslá forma dřevin je zde formována extrémně nepříznivými podmínkami nevyvinutých a vyvinutých mělkých půd, silně exponovanou polohou (vrcholový fenomén). Tyto podmínky navíc udávají předpoklad vzniku vlajkových forem převážně buků (vyskytují se zde také dub zimní a jeřáb břek), kdy se lesní porosty nacházejí mírně pod úrovní odlesněného kopce, kde v zimním období dochází k odvívání sněhu do sníženin. A v těchto sníženinách tvoří přirozenou zábranu pro sníh stromy, které tímto způsobem odolávají nepříznivým povětrnostním podmínkám, a tím je formován jejich růstový charakter.

Typická je pak pro celou oblast absence jedle bělokoré. V důsledku využívání jedle bělokoré zejména na stavbu, střechy apod. v těchto polohách téměř na celém území České republiky jedle prakticky vymizela. Nemožnost jejího zmlazování je navíc umocněna neúměrně vysokými stavy zvěře.

Forma nízkého lesa a středního lesa byla v lesích v okolí Bouřňáku opuštěna vysídlením obyvatelstva po skončení druhé světové války. Od té doby byly tyto porosty zapomenuty a ponechány ve své podstatě samovolnému vývoji. Místy je v těchto porostech patrný také charakter selského lesa. Jedná se o lesy, které jsou velmi rozvolněné, prosluněné, dříve využívané k pastvě dobytka či travení.

To vše formovalo dnešní stav bukových lesů na Bouřňáku. Dnes se tedy jedná o porosty výrazně nižší, než jsme zvyklí vidat v polohách pátého jedlo-bukového či čtvrtého bukového lesního vegetačního stupně. Jak tedy vlivem stanoviště tak vlivem hospodaření výška stromů dosahuje v průměru poloviny výšky „běžných“ bukových lesů. Koruny stromů jsou poměrně nízce posazené a široce rozvětvené. Kořenové náběhy a přechody do kmenů jsou hrbolaté, s různými boulemi a s výskytem prohníklých dutin. Častý je i výskyt dendrotelm (malých vodních nádržek v dutinách stromů, periodicky vysychající, biotop různým druhů hmyzu). Zde pravděpodobně tyto dutiny, mají-li vhodnou vlhkost, budou sloužit i jako významný biotop pro vřetence horského.

V důsledku historického vývoje je nutné si uvědomit, že formu nízkého lesa, která stála za vytvořením téměř pohádkového lesa na Bouřňáku, a která byla opuštěna (vzhledem ke stáří porostu, zdravotního stavu jednotlivých stromů, jejich jednotlivého rozpadu) docílíme velmi složitě. Je pravděpodobné, že již v některých částech není možné zachovat kontinuitu takového vývoje lesního ekosystému.

Proto bude vhodné přistoupit na kompromis. Na části porostů (pozičně ve vrcholových partiích) budou tyto porosty v důsledku jejich stáří a nemožnosti obnovy ponechány vývoji takovému, že dojde-li k pádu stromů, bude nutné v jejich místě zamezit škodám na případném náletu dřevin, tj. vytvářet drobné oplůtky.

V částech, kde se dnes nacházejí mladší porosty, s tloušťkou kmene do 30 cm, bude nutné zavést režim nízkého hospodaření. Ve své podstatě se bude jednat o vytvoření cca tří drobných oplocenek o velikosti zhruba 20x20 m, zde seříznu šikmo pařezy a počkat na pařezové výmladky, které bude nutné po sedmi až deseti letech prostříhat. Oplocenky by měly být funkční, vzhledem k vysokým stavům zvěře cca po dobu 20 let.

Velmi podobný charakter mají lesy v severovýchodní části rezervace nad asfaltovou komunikací pod chatami. Zde se jedná také o porosty zakrslých jedlových bučin, ale již výrazně rozvolněnější, v důsledku čehož se zde vyskytuje řada mladého nárostu, stanoviště má také výrazně kyslejší charakter.

Jiný charakter mají lesy pod vrchem Bouřňák směrem do údolí po svahu. Zde na části jsou jak dospělé jedlové bučiny, tak mlazina. Na části došlo k přeměně porostu na porosty s výrazným zastoupením smrku ztepilého, bříz, jeřábu ptačího, atd. Porosty jsou často velmi přehoustlé, téměř neprostupné. Byly vysázeny v druhé polovině minulého století jako porosty tzv. náhradních dřevin v důsledku výskytu tzv. imisní kalamity. Tyto porosty proto bude nutné pomalu převádět porosty na porosty s přirozenou dřevinnou skladbou. Dle leteckých fotografií pořízených v roce 1953 (zdroj: <http://kontaminace.cenia.cz/>) byly plochy dnešního navrhovaného ZCHÚ lesnický využívány. Na snímcích jsou patrné dospělé rozvolněné porosty, ale i souvislé velice mladé porosty, pravděpodobně ve stádiu tyčkovin až tyčovin. Lze tedy předpokládat, že území bylo využíváno klasickým lesnickým způsobem, pravděpodobně převážně násečným a podrostním způsobem.

Podle Mapy hodnocení zdravotního stavu lesů Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem (<http://geoportal.uhul.cz/mapy/mapyzsl.html>), údajů hodnocení z roku 2014 jsou porosty na základě hodnocení infračerveného indexu lesa FII (Forest Infrared Index) – poměr obsahu vody ke stavu buněčné struktury v asimilačním aparátu lesního porostu, vypočtený z reflektancí v infračervených pásmech spektra – zařazena do nižších stupňů, kdy nižší hodnota FII indikuje lepší stav buněčné struktury a vyšší obsah vody v asimilačním, jedná se tedy o porosty spíše zdravé.

Přes porosty vede několik turistických stezek, běžkařská dráha, skialpinistická naučná stezka. Lesy jsou zařazeny mezi kategorii lesů se zvýšenou rekreační funkcí/potenciálem, dále na části jsou vymezeny lesy ochranné a lesy zvláštního určení.

V současné době porosty výrazně trpí suchem, zejména porosty nepůvodní druhové skladby ve svahu. Lze předpokládat, že kdyby na těchto stanovištích byla druhová skladba přirozenější, nedocházelo by k takovým projevům sucha na dřevinách.

c) zemědělské hospodaření

Dle leteckých fotografií z roku 1953 (<http://kontaminace.cenia.cz/>) a 2015 lze vidět relativně drobné rozdíly v pokryvu vegetace. V roce 1953 byla část plochy při severovýchodním okraji částečně odlesněna. Louka kde se dnes nachází populace lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum*) byla bezlesím i v minulosti.

d) myslivost

Území je součástí honitby CZ421320005 Vápenice o celkové výměře 812 ha a honitby CZ4213909007 Lesy Sever I. o celkové rozloze 2083 ha. Myslivecká činnost v území má výrazný přímý negativní dopad na stav území. Na mladých lesních porostech (ve stádiu tyčkovin a tyčovin, ale i mlazin) jsou patrné škody loupáním a zimním ohryzem vysokou jelení zvěří – u jehličnanů. U listnáčů je to okus. Škody černou zvěří nejsou patrné. Z hlediska výskytu vysokého stavu zvěře je obnova porostů značně komplikovaná, musí být používány oplocenky, a to až do vyššího věku porostu. Velkým problémem je již zmiňovaná obnova jedle bělokoré. Lze také předpokládat výrazné problémy při aplikaci nízkého způsobu hospodaření.

f) rekreace a sport

Území je významnějším sportovním a turistickým areálem (Sportovní centrum Bouřňák) s lyžařskými vleky a sjezdovkami. Území je tedy pod silným tlakem rekreačního využití, které lze spatřovat zejména ve fragmentaci lesních porostů sjezdovkami, osvětlením, hlukem a velkou disturbancí podrostů včetně odpadků ve vrcholové partii území.

g) těžba nerostných surovin

Na lokalitě probíhala v minulosti těžba stříbrnosných rud. Oblast výskytu stříbrnosných rud je ohraničená přibližně sídly Osek, Hrob a Mikulov. Některé prameny tvrdí, že zdejší ložiska stříbra byla exploatovaná již ve 14., resp. dokonce v 13. století. Tato tvrzení ale nejsou věrohodně podložena historickými údaji. Již v roce 1530 ve zdejších rudním revíru vzniklo snad až 155 dolů a povrchových dobývek. Po uspokojujících rudních nálezích v Neuschellenbergu (což byl původní, německými horníky používaný název pro Mikulov) získali majitelé bílinského panství (rod Lobkowiczů) 7. května 1543 horní svobodu, zbavující je mj. na osmnáct let povinnosti odvádět dodávky královské komoře a horní desátek. Další rozvoj dolování drahých kovů však byl v Evropě podstatně omezen vlivem dovozu ohromného množství těchto kovů z nově objeveného světadílu – Ameriky.

V Mikulově byla z tohoto důvodu již v roce 1556 žádána půjčka na hloubení štoly. Díky vydatnosti zdejších ložisek a také díky novému hornímu řádu Království českého, vydaného císařem Maxmiliánem II. v roce 1575, však nastalo v těchto letech období největšího rozmachu hornictví v Mikulově, které vyvrcholilo dne 6. září 1597 povýšením Mikulova na město se znakovým privilegiem a s právem jednoho výročního trhu a lokálních týdenních trhů císařem Rudolfem II. O dolování v 17. a 18. století toho není mnoho známo, v této době těžba pouze živořila, pokud byla realizována vůbec. Značný vliv na tuto skutečnost měla tehdejší válečná aktivita, která se nevyhnula ani českým zemím. Zde je třeba zmínit zejména vliv následků tzv. třicetileté války (kolektiv autorů 2003). Ani tyto skutečnosti však neznamenalý konec hornictví v Mikulově. Počínaje rokem 1714 došlo k propojení dvou nejvýznamnějších mikulovských dolů s následným opětovným rozmachem těžby, trvajícím několik dalších desetiletí. V období druhé poloviny 18. až konce 19. století těžba upadala a doly zde byly postupně uzavírány pro jejich vyčerpání. V 80. letech 19. století je těžba definitivně zastavena na posledním důlním provozu. V novodobé historii došlo k ověřovacímu těžebnímu pokusu ve 20. letech 20. století na spodních patrech důlního komplexu, štoly Lehnshaffer (která se nachází mimo MZCHÚ), avšak k obnovení dolování nedošlo, zřejmě pro neuspokojivé výsledky (upraveno podle <http://www.stolamikulov.cz>).

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

Lesní hospodářský plán platný na období 1. 1. 2011 – 31. 12. 2020 pro Bouřňák.

Nařízení vlády o stanovení národního seznamu EVL č. 318/2013 Sb., příloha 419 (CZ0424127 Východní Krušnohoří).

Nařízení vlády o zřízení PO CZ0421005 Východní Krušné hory ze dne 15. prosince 2004, podle § 45e odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Plán péče o přírodní památku Buky na Bouřňáku na období 2011 – 2020.

Územní plán obce Mikulov I. 2015. Územní plán obce Moldava nabytý účinností 16. 11. 2012.

Ochranné pásmo léčivých zdrojů Teplice v Čechách II. C.

Poddolovaná území Mikulov, Nové Město – Bouřňák.

Dle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích (ve znění pozdějších předpisů), § 10 Lesy pod vlivem imisí, a vyhlášky č. 78/1996 Sb., o stanovení pásem ohrožení lesů pod vlivem imisí, je ZCHÚ zařazeno do stupně A, B a C.

Dle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích (ve znění pozdějších předpisů), dle § 8 se jedná o lesy zvláštního určení, „u kterých veřejný zájem na zlepšení a ochraně životního prostředí nebo jiný oprávněný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa je nadřazen funkcím produkčním“, bod e) lesy se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodochrannou, klimatickou nebo krajinnou.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích

Přírodní lesní oblast (PLO)	01 - Krušné hory (platnost 1999 - 2018)
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC 403 407 (na části), LHP Bouřňák
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	57,7757 ha (pozemky určené k plnění funkcí lesa, porostní půda)
Období platnosti LHP	1. 1. 2011 - 31. 12. 2020
Organizace lesního hospodářství	Lesy Sever s. r. o.

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Dle Lesnicko-typologické mapy ze zdrojů OPRL (POPELÁŘ ET AL., 1999) a Oblastních lesnicko-typologických elaborátů (BARTOŇ ET AL. 2006) se na ploše ZCHÚ nacházejí tyto lesní typy:

- 4A3 – Lipová bučina lipnicová;
- 5K1 – Kyselá jedlová bučina metličková;
- 5K4 – Kyselá jedlová bučina biková s věsenkou nachovou;
- 5K9 – Kyselá jedlová bučina svahová;
- 5A3 – Klenová bučina kapradinová;
- 5A5 – Klenová bučina s kostřavou nejvyšší;
- 5S4 – Svěží jedlová bučina bukovincová;
- 5S6 – Svěží jedlová bučina ochuzená;
- 5S9 – Svěží jedlová bučina svahová;
- 5Z1 – Zakrslá jedlová bučina borůvková;
- 5Z3 – Zakrslá jedlová bučina metličková;
- 5Z9 – Zakrslá jedlová bučina skeletová.

Přírodní lesní oblast:				
Soubor lesních typů	Název SLT	Hypotetická přirozená dřevinná skladba SLT (dle Plívy 1991 a Bartoně et al. 2006) – zastoupení dřevin (%)	Výměra (ha)	Podíl (%)
5Z (5Z9),	Zakrslá jedlová bučina (skeletová), skeletová bučina	Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>) 30%, dub zimní (<i>Quercus petraea</i>) 40%, bříza (<i>Betula</i> sp.) 20%, borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>) 5%, jedle bělokora (<i>Abies alba</i>), javory (<i>Acer</i> sp.), třešeň ptačí (<i>Prunus avium</i>), jeřáb břek (<i>Sorbus torminalis</i>)	9,9	17,2
4A, 5A	Lipová bučina, Klenová bučina,	Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>) 60%, dub zimní (<i>Quercus petraea</i>) 20%, jedle bělokora (<i>Abies alba</i>) 10%, javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>) 10%, smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) 5%, lipa (<i>Tilia</i> sp.), jilmy (<i>Ulmus</i> sp.), jeřáb ptačí (<i>Sorbus</i>	7,3	12,7

		<i>aucuparia)</i>		
5S	Svěží jedlová bučina	Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>) 50%, jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>) 30%, smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) 20%, javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), javor mlč (<i>Acer platanoides</i>), lípy (<i>Tilia</i> sp.), třešeň ptačí (<i>Prunus avium</i>), jilm horský (<i>Ulmus glabra</i>)	13,90	24,1
5K, 5K9	Kyselá jedlová bučina	Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>) 60%, jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>) 30%, smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) 10%, javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), lípy (<i>Tilia</i> sp.), dub zimní (<i>Quercus petraea</i>)	26,60	46,0
Celkem			57,7757	100

Poznámka: Přirozená druhová skladba byla odvozena dle Plívy (1991) a Bartoně et al. (2006) mírně upravena dle podmínek, které nasvědčují nižšímu vegetačnímu stupni, tj. vyprůměrována na polohy 5. Vegetačního stupně - jedlové bučiny.

Popis dílčích ploch:

Nejvýše položená část území (PP2A) představuje nejčinnější části lokality, která je součástí dosavadní PP Buky na Bouřňáku. Tyto porosty mají charakter opuštěného středního lesa s prvky vysokého lesa, kde dochází ke střídání zakrslých jedlových bučin a kyselých jedlových bučin. Vzhledem k výskytu dubu zimního byly tyto porosty přefazeny z 6. vegetačního stupně do 5. vegetačního stupně. Jedná se tedy blíže o vrcholové partie 5. vegetačního stupně bez přítomnosti jedle bělokoré.

Zde se také díky stanovištním podmínkám vyskytují vlajkovité formy buku lesního a dalších dřevin v příměsi, zejména jeřábu ptačího.

Z hlediska stanovištních charakteristik a odpovídající druhové skladby, se zde vyskytují tato stanoviště:

5Z – zakrslá jedlová bučina – v tomto případě se většinou jedná o porosty zakrslých, různověkých i prostorově diferencovaných porostů, které vznikaly zpravidla postupně přirozenou obnovou na extrémních lokalitách charakteru středního lesa. Porostní skladbu tvoří zejména buk lesní, stromy jsou často netvárné, trsnaté, košaté. V bylinném podrostu převládají druhy stanovišť velmi chudých, suchých až mírně vlhkých. Tato stanoviště najdeme nejčastěji na balvanech a skalách. Druhová skladba je převážně přirozená, což je dáno charakterem stanoviště samotného. Proto je vhodné v těchto porostech maximálně využívat přirozené obnovy, event. větší mezery s příznivými půdními podmínkami doplňovat sadbou (zejména vhodných listnáčů) – místy i semenáčky.

Z hlediska druhové skladby se zde vyskytuje zakrslá forma jedlové bučiny. Bohužel, zde v porostech jedle bělokorá naprosto chybí. To je dáno zejména historickým způsobem obhospodařování, využíváním jedle v minulosti, ale i současným vysokým stavem zvěře, v této oblasti zejména jelení. Porosty mají silně exponovanou polohu (vrcholový fenomén), tyto podmínky přirozeně snižují vitalitu buku, který se vyskytuje ve velmi zajímavé zakrslé formě s pokroucenými větvemi, s nízkou nasazenou korunou. V létě tato stanoviště trpí silně vysycháním. Přirozenou příměs může tvořit smrk ztepilý, břízy, borovice lesní, ale i javory (klen a mlč). Z hlediska péče o tyto porosty je nutno upřednostňovat ochrannou funkci lesa s ohledem na jeho protierozní funkci (dle PLÍVY 2000 jde o bránění povrchovému odtoku vody, umožnění retence a infiltrace, ochranná funkce ekosystému). Z tohoto pohledu je na tomto stanovišti nutné udržování porostů až do jeho fyzického věku s nepřetržitou obnovní dobou. Cílem všech zásahů je spíše umožnění či uchování životaschopnosti lesa (podpora jeho obnovy). Jednotlivé stromy mají charakter polosolitérů, stanoviště velmi zajímavá pro hmyz a výskyt vzácných druhů rostlin, extrémně vysychavá, osluněná. Nutno provést revizi

lesnicko-typologického mapování. Výsledky konzultovat s vedením lesnické typologie v ÚHÚL.

5K – kyselá jedlová bučina – jedná se o kyselá stanoviště středních poloh, zde je charakteristický chudý bylinný podrost, jedná se však o klimatické optimum bučin na zvlněných plošinách, svazích a hřebenech, půda je hluboká, obohacovaná a příznivě vlhká, stanoviště s porosty průměrného až slabě nadprůměrného vzrůstu. Dle BARTONĚ et al. (2006) v přízemní vegetaci charakteristické s dominancí druhů mírně vlhkých až čerstvých, chudých až středně bohatých. Pro porosty je charakteristická jednotvárná, převážně stejně vysoká až jednotná struktura porostů. Zde se však vyskytuje poměrně vysoké množství mrtvého dříví a porostní struktura je značně diferencovaná. Není vhodné tyto porosty obnovovat jiným než podrobným či výběrným způsobem. V přirozené skladbě se objevují dřeviny charakteristické pro 5. vegetační stupeň s vyšším podílem buku lesního (okolo 60%), kterému sekunduje jedle bělokorá, jednotlivě je zastoupen smrk ztepilý. Častý je řidší zápoj. Zde v porostech opět chybí jedle bělokorá. V porostech je nutná ochrana především proti zvěři (nátěry, oplocení), zejména při doplňování cennějších, méně se vyskytujících listnáčů a jedle bělokoré.

Nižší část území je poměrně rozmanitá. Jedná se o jihovýchodní svah a svah nad asfaltovou komunikací spojující obce Mikulov a Nové Město.

Zde se vyskytují porosty, které jsou strukturálně velmi podobné předchozímu stanovišti, avšak s bohatším podrostem, výrazně rozvolněné a místy s příměsí modřínu opadavého. Dominantní dřevinou je opět buk lesní, kterému často sekunduje javor klen. Ve svahu v největší části území najdeme jak bučiny charakteristické pro 5. Vegetační stupeň a spíše svěžícího charakteru, tak porosty náhradních dřevin, které jsou tvořené nejvíce smrkem ztepilým, jeřábem ptačím a břízou. Často je v druhové skladbě zastoupen také buk lesní. Výrazné zastoupení mají i geograficky nepůvodní dřeviny, zejména modřín opadavý a smrk pichlavý. Porosty mají celkově přehoustlý charakter, většinou jsou ve fázi tyčkovin až tyčovin, výjimečně nastávajících kmenovin. V údolí pod cestou je součástí území také potok.

Z hlediska stanovištních charakteristik a odpovídající druhové skladby, se zde vyskytují tato stanoviště:

V horní části je to opět **5Z**, často **5Z9** – zakrslá jedlová bučina skeletová, bez jedle bělokoré. Opět **5K** – viz popis výše.

Kolem potoka se jedná o **5U – vlhká jasanová javořina** – tento typ stanoviště se vyskytuje nejčastěji v méně přístupných úžlabinách s efemerními vodotečemi, kde se místy zachovaly přirozeně se obnovující porosty listnáčů, zde buku lesního s javorem klenem a v příměsí s bohužel chřadnoucím jasanem ztepilým. V podrostu převládají nitrofilní rostliny a kapradiny, dále druhy bohaté vlhké až čerstvě vlhké. Tato stanoviště jsou samotným korytem potoka s okolními porosty, tvar koryta potoka vytváří klasické geomorfologické U. Tyto specifické podmínky omezují výskyt buku lesního a jedle bělokoré, dávají prostor pro růst jasanu, kleny a jilmů, a často jsou doprovázeny smrkem ztepilým. Bohužel jasan a jilm v současné době trpí značným výskytem chorob, což je příčinou snížení jeho přirozeného zastoupení. V polohách území se jinak jedná o stanoviště velmi charakteristická a udávající území celkový téměř „komplexní“ ráz krajiny.

5A – klenová bučina – je charakteristickým nejvíce dotčeným stanovištěm. Tato stanoviště mají širší ekologické rozpětí, vyskytují se na silně skeletovitých půdách, často až charakteru zahliněných sutí, na většinou prudkých svazích s podložím kyselých hornin krystalinika. Významné je zde ohrožení erozí i intraskeletovou s možností vzniku volných suťových proudů. Což vede k velmi problematickému managementu a zpřístupnění porostů. V přirozené druhové skladbě se nejčastěji vyskytují buk lesní s javorem klenem, což bohužel pro tuto lokalitu je charakteristické jen na části území, kde probíhá skialpinistická stezka a prochází pramen dalšího ramene potoka. Velmi často zde najdeme značně přeměněné porosty

s dominantním smrkem ztepilým, břízou, modřínem opadavým, jeřábem ptačím a bukem lesním.

5S – svěží jedlová bučina – ta se v území vyskytuje na terénně i troficky příznivých lokalitách, často se jedná o bukové porosty s klenem, některé porosty však byly přeměněny na porosty s dominantním smrkem ztepilým, často i modřínem opadavým (v některých porostech tvoří dominantní dřevinu bříza – mladší porosty). Svěží jedlová bučina se vyskytuje převážně v oblastech vrcholů, na bázích svahů, dominantními dřevinami v přirozené skladbě jsou buk a jedle. Většinou s vyrovnaným (stejným) podílem, příměs tvoří klen a smrk ztepilý.

Přílohy:

lesnická mapa typologická 1:5 000 podle OPRL – příloha č. M4

mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

mapa stupňů přirozenosti lesních porostů – příloha č. M5

2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

V území se v současné době nenacházejí rybníky či vodní nádrže. Území je pramennou oblastí potoka Bouřlivec.

Bouřlivec

Název vodního toku	Bouřlivec
Číslo hydrologického pořadí	1-14-01-0560
Úsek dotčený ochranou (ř. km od – do)	18,35–18,5
Charakter toku	Lososové vody
Příčné objekty na toku	---
Manipulační řád	---
Správce toku	Lesy ČR, s. p.
Správce rybářského revíru	MO Bílina
Rybářský revír	441 004 Bílina 5A
Zarybnovací plán	---

Příloha:

tabulka “Popis dílčích ploch a objektů” – příloha č. T2

mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody

V území se nenacházejí význačné útvary neživé přírody, které by byly předmětem ochrany nebo by s předměty ochrany nějak bezprostředně souvisely.

2.4.4 Základní údaje o nelesních pozemcích

V rámci území se nachází na severu od vrcholu Bouřňák pod chatou Horské služby pravidelně kosené louky a v údolnici degradované a nekosené travobylinné porosty s náletovými dřevinami. Vegetaci těchto pozemků lze přiřadit k mozaice biotopů T2.3 Podhorské a horské smilkové trávníky a T1.2 Horské trojštětové louky.

Plocha PP1 – Velká louka. Tuto plochu tvoří kosená louka s hlavním výskytem populace zájmových rostlin lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum*), prhy arniky (*Arnica montana*), koprníku štetinolistého (*Meum athamanticum*). Východní okraj navazující na les postupně zarůstá křovinami a dřevinami.

Plocha PP1a – Malá údolní louka. Tuto plochu tvoří nekosená louka s okrajovým výskytem populace rostlin lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum*). Plocha je dlouhodobě neobhospodařovaná a je zde nálet křovin a dřevin.

Příloha:

tabulka “Popis dílčích ploch a objektů” – příloha č. T2

mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

Z minulosti jsou známy ochranné aktivity pouze na části lokality, kde byla vyhlášena PP Buky na Bouřňáku. Vzhledem k rozloze se ale jednalo o poměrně malou výměru území. Porosty v PP byly ponechány bez zásahu. Dále zde nejsou v území známy žádné ochranné zásahy.

Z hlediska doporučení pro další postup péče o lesní porosty musí dojít k zastavení výsadby porostů břízy, modřínu a smrku pichlavého. Značný problém představují vysoké stavy zvěře, které znemožňují odrůstání jakýchkoliv mladých porostů, problematičtější jsou zejména porosty jedle bělokoré.

Rovněž složité bude uplatňování hospodaření středního lesa v horní části rezervace. Na části území se vyskytují lesy ochranné, které podléhají specifickému režimu a v těchto porostech se prakticky žádné zásahy neuplatňují.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

V případě kolize jsou v rámci tohoto území prioritní stanoviště zakrslých jedlových bučin, kyselých bučin svahových a údolního jasonovo-olšového luhu s výskytem trouchnivého zahnilého dřeva pro rozvoj vřetence horského, do těchto porostů by se mělo zasahovat pouze minimálně, jen z naléhavých důvodů.

Jednou z dalších priorit je obnova hospodářství středního lesa či kombinace skupinovitě výběrného způsobu hospodaření, která může být také v těchto stanovištích (5Z) aplikována. Důležité je ponechávání mrtvého dříví v porostech.

Dále je prioritou převedení ostatních porostů (svahové území) na porosty s přirozenější druhovou skladbou, zejména snížení zastoupení geograficky nepůvodních dřevin jako modřínu opadavého a smrku pichlavého, dále snížení zastoupení náhradních porostů smrku ztepilého a bříz. Podpora jedle bělokoré, javorů (klen, mléč, babyka) a dubu zimního. Porosty by měly být násečné.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání

a) péče o lesy

Plocha PP2A. Zde cílové hospodářské soubory (dále jen CHS) 01a pro střední les (zpracováno dle doporučení UTÍNKA 2009), porostní typ bukový a CHS 53 – porostní typ bukový.

Plocha PP2B. Zde CHS 01b – porostní typ bukový – vysokokmenný les výběrný způsob hospodaření, CHS 51 porostní typ bukový a smrkový s břízou (smíšený), CHS 53 porostní typ bukový a smrkový s břízou (smíšený), CHS 55 bukový a smrkový s břízou (smíšený).

Plocha PP2 (C). Na jedné malé části CHS 01c porostní typ bukový – výběrný způsob hospodaření, dále CHS 41 – porostní typ bukový, 43 – porostní typ bukový a 45 – porostní typ bukový.

Plocha PP2A

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů: 5Z – zakrslá jedlová bučina

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
01a	Lesy ochranné – mimořádně nepříznivá stanoviště	4Y – skeletová bučina, 5J - suťová (jilmová-jasanová) javorina, 3Z – zakrslá dubová bučina	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Základní dřeviny a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	Meliorační a zpevňující dřeviny (%)	Ostatní dřeviny (%)
5Z	BK 80, DBZ 10, BŘ 5	Dle složení potenciální přirozené druhové skladby dřevin lze předpokládat při cílovém stavu samovolné plnění minimálního podílu MZD.	Jako ostatní dřeviny zvyšující stabilitu porostů na těchto stanovištích lze uplatnit např. BO, JD, JVM, KL, TRŘ, JŘ, JRB
A) Porostní typ			
Bukový (BK střední les v převodu, hlavní porost ve věku do 150- ∞ let, generativní původ či kombinovaný původ)			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Výběrný (u výstavkové), podrostní u výmladkové			
Obmýtí		Obnovní doba	
Hlavní výmladková: 40		Hlavní výmladková: 10	
Výstavková: Dle Přílohy č. 3 k Vyhlášce č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezování hospodářských souborů, uplatňovat obmýtí 150-f.		Výstavková: ∞ - nepřetržitá	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			

Cílem péče je zavedení a zachování kontinuity středního lesa za účelem podpory biodiverzity s těžištěm zachování porostní struktury. Nižší etáž bude (je) výmladného původu s obmýtím 40 let, vyšší etáž je výstavková převážně generativního původu a je tvořena jedním patrem s obnovním zásahem ve fyziologickém věku od 150 do ∞ let, tj. až po pádu stromu na zem. Pak následuje jeho odsunutí a vytvoření plochy pro růst semenáčků – plocha se musí oplotit. Dalším cílem je podpora porostní směsi, stabilizace porostů, zachování či zlepšení podmínek pro široké spektrum vzácných druhů, a co největším podílem odumřelého dříví (viz Metodika managementu tlejícího dříví v lesích zvláště chráněných území - Věstník MŽP 2014/7 - *dále jen metodika managementu tlejícího dříví*) pro rozvoj vzácných druhů živočichů, rostlin a hub, podpora jeho dalších funkcí, zejména půdoochranné, vodo-hospodářské a klimatické. Prioritou je zachování porostů s co nejmenším narušením, podpora biodiverzity. Porosty na extrémních stanovištích jsou rozvolněné, zakrslé, ale ekologicky stabilní. Primární zájem je ochrana vřetence horského a zachování typického charakteru porostu včetně vlajkových forem buku.

Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií

Hlavní výmladková etáž je tvořena bukovými porosty s obmýtím 40 let, obnova podrobným způsobem na jeden zásah s ponecháním cca 100 ks budoucích výstavků BK vegetativního původu, nutné je obnovu provádět při max. velikosti pařezy do 30 cm (pak dochází ke ztrátě výmladkové schopnosti). Výsledné pařezy ponechat v malých oplocenkách cca 20 x 20 m (v porostu budou pravděpodobně jen 3), po 10 letech nárost výmladků prostříhat, zásah průběžně s ohledem na hustotu opakovat. Po dvaceti letech je možné oplocenku odstranit. Ve výstavkové etáži při jedné etáži výstavků provést jeden zásah ve věku 80 let s redukcí na cca 40 % a pak porosty ponechat k přirozenému vývoji do fyziologického rozpadu. Ponecháváme do 25 ks výstavků na dožití na 1 ha. Využívání přirozené obnovy, používat šetrné technologie vhodné z hlediska terénu. Uvolňování nárostů, přirozená obnova žádoucí, ponechávat odumřelou hmotu na místě (v případě ohrožení lidského života a zdraví odklízet). Množství mrtvého dříví však zvážit s ohledem na zachování charakteru porostu a zároveň vytvoření biotopů pro vřetence horského. Pravděpodobně postačí ponechávání pouze jednotlivých výstavků spadlých na zem. V porostu je dostatek starých pařezů a trouchnivých oddenků kmenů a do budoucna je vytvořen předpoklad, že to tomu tak bude i nadále. Populace vřetence horského je zde velmi početná.

Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu

Používat přirozenou obnovu, dále do porostů pouze velmi řídké jako jednotlivé sazenice doplňovat zejména BO, JD, JVM, KL, TR, JŘ, JŘB.

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)

SLT	druh dřeviny	komentář ke způsobu použití dřeviny při umělé obnově
5Z	BK 80, DBZ 10, BŘ 5, BO, JD, JVM, KL, TR, JŘ, JŘB	V případě umělé obnovy používat individuální ochranu kruhovou z pletiva. Při výsadbě uplatňovat sadbu vhodné provenience, používat prostokořenné sadební materiál, silné sazenice. Podpora diferenciac porostu a zajištění jeho stability. Nepravidelný spon (dle prostorových možností), jamková sadba.

Péče o nálety, nárosty a kultury

1x pročistka, 1 x prořezávka, negativní výběr obrostlíků a předrostlíků v nadúrovni a úrovni. Z hlediska priorit ochrany přírody je nutná péče o plochu takovým způsobem, aby nedocházelo k rozvracení porostů. Nutná je ochrana dřevin příměsí proti zvěři, stabilizace porostů a podpora ekologicko-stabilizační funkce.

Výchova porostů

V intervalu 40 let při zásahu v hlavní etáži negativní výběr s cílem tvorby pravidelných a velkých korun výstavků. Tvorba a udržování složitější prostorové struktury porostů. Snaha o stabilitu porostů, do porostů zasahovat dle potřeby. Dřevní hmota se ponechává na místě pouze úklid v případě zajištění bezpečnosti (při případné pohybu osob). V případě ponechávání dřevní hmoty je nutné zvážit také estetické hledisko – v současné době jsou staré bukové porosty značně rozvolněné s poměrně nízkým množstvím ležícího mrtvého dříví. Vřetenec horský se zde ale hojně vyskytuje na prohníklých oddencích, v okolí vlhkých dendroteln apod. Aby byla zachována kontinuita charakteru porostu, je nutné zvážit i toto hledisko. Prvořadé hledisko ochrana přírody a zachování lesního porostu, ve výjimečných případech vyklizování a přibližování potahem.

Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií

Podporovat vhodné příměsi, udržovat lesní porost. Technologie – vše provádět ručně, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Prvořadé hledisko je ochrana vřetence horského, lesních půd a porostů.

Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií

U nadějných jedinců v náletech a nárostech semenného i výmladného původu mechanická ochrana. Dodržení normovaného stavu zvěře. Vhodné použití lanového systému, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Neměnit půdotvorné procesy narušováním půd.

Poznámka

V území nepoužívat BIOCIDY! Zkratky dřevin dle Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování. Porosty neodlesňovat, nevápnit a neodvodňovat!

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů: 5K – kyselá jedlová bučina

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
53	Lesy zvláštního určení – kyselá stanoviště vyšších poloh	5K – kyselá jedlová bučina	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Základní dřeviny a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	Meliorační a zpevňující dřeviny (%)	Ostatní dřeviny (%)
5K	BK 80, JD 15, SM 5	Dle složení potenciální přirozené druhové skladby dřevin lze předpokládat při cílovém stavu samovolné plnění minimálního podílu MZD.	Jako ostatní dřeviny zvyšující stabilitu porostů na těchto stanovištích lze uplatnit např. KL, BO, LP, JŘ
A) Porostní typ			
Bukový (s klenem)			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Podroostní (násečný)			
Obmýtí		Obnovní doba	
150 let, (počátek obnovy možný ve 131 letech		40 let, návratná doba 10 let	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Cílem péče je stabilizace porostů, podpora jeho dalších funkcí, zejména půdoochranné, vodo-hospodářské a klimatické. Prioritou je zachování porostů s co největším podílem odumřelého dříví (viz <i>metodika managementu tlejícího dříví</i>) pro rozvoj vřetence horského, podpora biodiverzity. Je stanoven požadavek na ponechávání dříví v porostech v počtu 10 ks na 1 ha porostu. Udržovat cílovou druhovou skladbu bez geograficky nepůvodních dřevin. Zvýšený důraz na jakostní výběr během výchovy u cílových dřevin, umělá obnova reprodukčním materiálem z genové základny, při výchově podpora JD a listnáčů.			
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií			
Využívání přirozené obnovy v kombinaci s umělou (dosazování dřevin pro zvýšení diverzity), používat šetrné technologie vhodné z hlediska terénu. Uvolňování nárostů, přirozená obnova žádoucí, ponechávat odumřelou hmotu na místě, viz výše. Možné zranění půdy v semenném roce. Obnovní postup – od S až SV, okrajová clonná seč, přednostně maloplošnými prvky - skupinky, hloučky, omezeně plošně pak 1 (-2) porostní výšky, , 3-4 seče v pracovním poli, 1.seč přípravná – odstranění jedinců pěstebně méně vhodných, zakmenění nesnižovat pod 0,8, 2. seč – semenná – vázána na semenný rok, zranění půdy, snížení zakmenění na 0,6 až 0,7, 3. seč prosvětlovací „domýtná“ – podle stavu nárostů a zmlazení, nicméně k domýcení nikdy zcela nedojde. V každém porostu budou ponecháni vybraní jedinci stromů na dožití a do přirozeného rozpadu. Konkrétní počty přizpůsobovat dle podmínek porostu a charakteristikám konkrétních stromů, obecně by u BK mělo být ponecháváno min. 10 ks stojících vybraných stromů na 1 ha porostu. Stromy budou ponechávány jednotlivě, v hloučkách či ve skupinkách. Cílem je udržení podmínek pro existenci vzácných druhů a s tím rovněž související dosažení minimálních množství mrtvého dřeva dle metodiky managementu tlejícího dříví. Při umělé obnově náseky – 4 seče v pracovním poli, uvolňovat nárosty.			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat zejména JD, KL, SM a dřeviny z příměsí, tj. KL, BO, LP, JŘ. Při zalesňování nepoužívat geograficky nepůvodní druhy dřevin, zejména MD, SMP, DG, BOČ, VJ, SMO, atd.			
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	
5K	BK 80, JD 15, SM 5	V případě umělé obnovy používat individuální ochranu kruhovou z pletiva. Rovněž je vhodné dělat menší o větší oplocenky. Při výsadbě uplatňovat sadbu vhodné provenience, používat prostokofenné sadební materiál, silné sazenice. Podpora diferenciacie porostu a zajištění jeho stability. Není však žádoucí zbytečně do lokality zasahovat. Nepravidelný spon, jamková sadba.	

Péče o nálety, nárosty a kultury
Z hlediska priorit ochrany přírody je nutná péče o plochu takovým způsobem, aby nedocházelo k rozvracení porostů. Podpora bukových a klenových nárostů. Postupné rozvolňování porostů s odstraňováním geograficky nepůvodních. Včasné péče o nárosty a kultury, ochrana proti zvěři (okusu) a buření (vyžínáním). Nutná je ochrana dřevin příměsí proti zvěři, stabilizace porostů a podpora ekologicko-stabilizační funkce.
Výchova porostů
Snaha o stabilitu porostů a zachování vhodného vodního režimu lokality, husté porosty vhodně rozvolňovat, ne však příliš. Dřevní hmota se ponechává na místě. Prvořadé hledisko ochrana přírody, ve výjimečných případech vyklizování a přibližování vhodnou technologií (nejlépe po zámrazu). V přehoustlých neprobíraných porostech výchova i později než v 95 letech. Porosty 15-40 let – kombinovaný výběr, odstranění nežádoucích dřevin, úprava spádných okrajů, prořezávání nárostů, chránit podúroveň, 5 až 10 letý interval. Porosty 40 až 95 let – pozitivní výběr, uvolnit ca 400 kvalitních jedinců, ve druhé polovině obmýti cca 250 jedinců v pravidelných rozestupech. Šetřit podrost – 10 až 20 letý interval.
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií
Pěstební práce vyklizování potahem ev. navijákem, přibližování po lince, mýtní těžba – vyklizování a přibližování UKT a SLKT. Vytvářecí soupravu jen minimálně. Podporovat vhodné příměsí, udržovat hustší zápoj porostů . Vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Vhodné provádět po zámrazu. Území neodvodňovat. Ochrana proti loupání a okusu, oplocenky u JD udržovat až do 20. Let (individuální ochrana). Redukovat stavy zvěře na normované stavy.
Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií
Území neodvodňovat a nenarušovat vodní režim lokality! Neměnit půdotvorné procesy narušováním půd. Včasná sanace napadeného dříví, vhodné použití těžební technologie, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Nahodilé těžby zpracovávat ihned. Zlomy a vývraty odstraňovat položením na zem kvůli zajištění bezpečnosti porostu. Místní nahodilá těžba – vyklizování UKT, SLKT na zpevněné lince. Nepoužívat harvesterové technologie. Dojde-li k výskytu kalamitních chorob a chorob nově zavlečených, tak dříví zpracovat, napadený klest a nehroubí odvézt mimo lokalitu a spálit. Další provádění nahodilých těžeb zpracovávat dle legislativních předpisů a rozhodnutí odborného lesního hospodáře a po projednání a s OOP..
Poznámka
V území nepoužívat BIOCIDY! Zkratky dřevin a ostatní zkratky dle Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování. Porosty nevápnot a neodvodňovat!

Plocha PP2B

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů: 5Z – zakrslá jedlová bučina, 5Z9 – zakrslá jedlová bučina skeletová

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
01b	Lesy ochranné – mimořádně nepříznivá stanoviště	5Z – zakrslá jedlová bučina, 5Z9 – zakrslá jedlová bučina skeletová	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Základní dřeviny a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	Meliorační a zpevňující dřeviny (%)	Ostatní dřeviny (%)
5Z	BK 80, DBZ 10, BŘ 5	Dle složení potenciální přirozené druhové skladby dřevin lze předpokládat při cílovém stavu samovolné plnění minimálního podílu MZD.	Jako ostatní dřeviny zvyšující stabilitu porostů na těchto stanovištích lze uplatnit např. BO, JD, JVM, KL, TŘ, JŘ, JŘB
A) Porostní typ			
Bukový			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Výběrný (podrostní)			
Obmýti		Obnovní doba	

Dle Přílohy č. 3 k Vyhlášce č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů, uplatňovat obmýti 150-f.		∞ - nepřetržitá
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty		
Cílem péče je stabilizace porostů, zachování či zlepšení podmínek pro široké spektrum vzácných druhů, a co největším podílem odumřelého dříví (viz Metodika managementu tlejícího dříví v lesích zvláště chráněných území - Věstník MŽP 2014/7 - <i>dále jen metodika managementu tlejícího dříví</i>) pro rozvoj vzácných druhů živočichů, rostlin a hub, podpora jeho dalších funkcí, zejména půdoochranné, vodo-hospodářské a klimatické. Prioritou je zachování porostů s co nejmenším narušením, podpora biodiverzity. Porosty na extrémních stanovištích jsou rozvolněné, zakrslé, ale ekologicky stabilní. Primární zájem je ochrana proti erozi a před odlesněním. Porosty jsou ekologicky optimální.		
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií		
Využívání přirozené obnovy v kombinaci s umělou (dosazování dřevin pro zvýšení diverzity), používat šetrné technologie vhodné z hlediska terénu – lanovky. Uvolňování nárostů - výjimečně, přirozená obnova žádoucí, ponechávat odumřelou hmotu na místě (v případě ohrožení lidského života a zdraví odklízet).		
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu		
Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat zejména JD, v nižších polohách dřeviny z příměsi, tj. BO, JD, JVM, KL, TR, JŘ, JRB		
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
5Z	BK 80, DBZ 10, BŘ 5	V případě umělé obnovy používat individuální ochranu kruhovou z pletiva. Při výsadbě uplatňovat sadbu vhodné provenience, používat prostokořenný sadební materiál, silné sazenice. Podpora diferenciací porostu a zajištění jeho stability. Není však žádoucí zbytečně do lokality zasahovat. Nepravidelný spon (či trojúhelníkový, podle možnosti), jamková sadba.
Péče o nálety, nárosty a kultury		
Z hlediska priorit ochrany přírody je nutná péče o plochu takovým způsobem, aby nedocházelo k rozvracení porostů. Nutná je ochrana dřevin příměsí proti zvěři, stabilizace porostů a podpora ekologicko-stabilizační funkce.		
Výchova porostů		
Snaha o stabilitu porostů, do porostů zasahovat minimálně. Dřevní hmota se ponechává na místě pouze úklid v případě zajištění bezpečnosti (při případné pohybu osob). Prvořadě hledisko ochrany přírody a zachování lesního porostu, ve výjimečných případech vyklizování a přibližování lanovkou.		
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií		
Podporovat vhodné příměsi, udržovat lesní porost . Technologie – vše provádět ručně, případně je vhodné použití lanového systému, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Prvořadě hledisko je ochrana lesních půd a porostů.		
Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií		
Včasná sanace napadeného dříví v případech invazních či kalamitních organismů, vhodné použití lanového systému, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. V případě napadení druhu neohrožícími hromadným odumřením stromů ponechat dřevo na místě do rozpadu. Neměnit půdotvorné procesy narušováním půd. Minimální zásahy.		
Poznámka		
V území nepoužívat BIOCIDY! Zkratky dřevin dle Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování. Porosty neodlesňovat, nevápnit a neodvodňovat!		

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů: 5A – klenová bučina, 5U – vlhká jasanová javořina, 5S9 – svěží jedlová bučina svahová, 5K9 – kyselá bučina svahová (na malé ploše, sloučeno)

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů
51	Lesy zvláštního určení – exponovaná stanoviště vyšších poloh, lesy v pásmech hygienické ochrany vod	5U – vlhká jasanová javořina 5S9 – svěží jedlová bučina svahová 5K9 – kyselá jedlová bučina svahová, 5A – klenová bučina
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin		

SLT	Základní dřeviny a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	Meliorační a zpevňující dřeviny (%)	Ostatní dřeviny (%)
5U, 5A, 5S9, 4K9	BK 65, JD 10, KL 20, JS 5	Dle složení potenciální přirozené druhové skladby dřevin lze předpokládat při cílovém stavu samovolné plnění minimálního podílu MZD.	Jako ostatní dřeviny zvyšující stabilitu porostů na těchto stanovištích lze uplatnit např. SM +, JIV +, OS+, OL++, JL +, TŘ
A) Porostní typ			
Bukový s klenem (516)		Smíšený s břízou	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Podrostití (násečný)		Podrostití (násečný)	
Obmýtlí	Obnovní doba	Obmýtlí	Obnovní doba
150 let	∞ - nepřetržitá (40+)	110 let	30
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Cílem péče je stabilizace porostů, podpora jeho dalších funkcí, zejména půdoochranné, vodo-hospodářské a klimatické, zachování či zlepšení podmínek pro široké spektrum vzácných druhů. Prioritou je zachování porostů s co největším podílem odumřelého dříví (viz metodika managementu tlejícího dříví) pro rozvoj vřetence horského, podpora biodiverzity.		Cílem péče je převedení porostů na porosty přirozené druhové skladby, omezení zastoupení břízy bělokoré a ostatních geograficky nepůvodních druhů dřevin, zejména smrku pichlavého a modřínu opadavého. Jejich postupné převedení na porosty s převahou buku lesního a javoru klenu. Dalším cílem je podpora diferenciací, ekologicko-stabilizačních funkcí daných charakterem stanoviště. Nižší zakmenění a rozvolněnost porostu není žádoucí. Stabilizovat vodní režim lokality. V každém porostu budou ponecháni vybraní jedinci stromů na dožití a do přirozeného rozpadu. Konkrétní počty přizpůsobovat dle podmínek porostu a charakteristikám konkrétních stromů.	
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií			
Využívání přirozené obnovy v kombinaci s umělou (dosazování dřevin pro zvýšení diverzity), používat šetrné technologie vhodné z hlediska terénu – koňský potah. Uvolňování nárostů, přirozená obnova žádoucí, ponechávat odumřelou hmotu na místě – ale mimo vodní zdroje.		Péči by mělo být směřováno k postupnému převedení porostu na porosty přirozené druhové skladby, zejména zvýšení zastoupení buku lesního a jedle bělokoré. Zastoupení buku lesního by mělo být provedeno zejména přirozenou obnovou z ponechaných výstavků v porostech.	
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat zejména jedli, dub a dřeviny z příměsí, tj. OL, JL, ale i TŘ.		Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat jedli bělokorou a dřeviny z příměsí, tj. JŘ, OL, JLH, KL, JIV. Prioritu má jedle – vhodné vysazovat v oplocenkách. Podporovat přirozený vývoj porostů, dřeviny přirozené druhové skladby. Postupně odstraňovat geograficky nepůvodní dřeviny. Silné sazenice.	
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	
5A, 5U, 5S9, 5K9	BK 65, JD 10, KL 20, JS 5, SM +, JIV +, OS+, OL++, JL +, TŘ	V případě umělé obnovy používat individuální ochranu kruhovou z pletiva. Rovněž je vhodné dělat menší o větší oplocenky. Při výsadbě uplatňovat sadbu vhodné provenience, používat prostokořenné sadební materiál, silné sazenice. Podpora diferenciací porostu a zajištění jeho stability. Není však žádoucí zbytečně do lokality zasahovat. Nepravidelný spon, jamková sadba.	
Péče o nálety, nárosty a kultury			

Z hlediska priorit ochrany přírody je nutná péče o plochu takovým způsobem, aby nedocházelo k rozvracení porostů. Nutná je ochrana dřevin příměsí proti zvěři, stabilizace porostů a podpora ekologicko-stabilizační funkce.	Podpora bukových a klenových nárostů. Postupné rozvolňování porostů s odstraňováním geograficky nepůvodních. Včasné péče o nárosty a kultury, ochrana proti zvěři (okusu) a proti invazním a expanzivně se chovajícím druhům (buřeni) vyžínáním
Výchova porostů	
Snaha o stabilitu porostů a zachování vhodného vodního režimu lokality, husté porosty vhodně rozvolňovat, ne však příliš. Dřevní hmota se ponechává na místě (částečně, ale mimo vodní zdroje). Prvořadě hledisko ochrana přírody a vodních zdrojů, ve výjimečných případech vyklizování a přibližování koňským potahem, lanovým systémem, lanovkou (po zámru).	Provádí se zásahy individuální, podúrovňové, negativní výběr, uvolňovat cílovou směs. V porostech 35-75 provádět zásahy podúrovňové, pozitivní zdravotní výběr, interval 10 až 15 let. Důraz na kvantitu.
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií	
Podporovat vhodné příměsi, udržovat hustší zápoj porostů . Technologie – vše provádět ručně, případně je vhodné použití koně případně lanové systémy, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Vždy po zámru Území neodvodňovat.	Lesy půdoochranné, vodo-hospodářské - zamokření velmi žádoucí, stabilita vodního režimu, lokalita zvláště chráněných druhů živočichů, rostlin a hub. Požadavek vykonávání prací s ohledem na přírodní prostředí a výskyt vzácných druhů rostlin a živočichů.
Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií	
Včasná sanace napadeného dříví, vhodné použití koně případně lanové systémy, vyloučit možnost vzniku erozních jevů.	Území neodvodňovat a nenarušovat vodní režim lokality! Neměnit půdotvorné procesy narušováním půd. Minimální zásahy.
Poznámka	
V území nepoužívat BIOCIDY! Zkratky dřevin dle Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování. Na využití koně lze požádat z Programu rozvoje venkova na období 2014-2020. Porosty nevápnit a neodvodňovat!	

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů: 5K – kyselá jedlová bučina

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
53	Lesy zvláštního určení – kyselá stanoviště vyšších poloh	5K – kyselá jedlová bučina	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Základní dřeviny a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	Meliorační a zpevňující dřeviny (%)	Ostatní dřeviny (%)
5K	BK 80, JD 20	Dle složení potenciální přirozené druhové skladby dřevin lze předpokládat při cílovém stavu samovolné plnění minimálního podílu MZD.	Jako ostatní dřeviny zvyšující stabilitu porostů na těchto stanovištích lze uplatnit např. SM, KL, BO, LP, JŘ
A) Porostní typ			
Bukový (s klenem)		Smíšený se smrkem a břízou	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Podrostní (násečný)		Podrostní (násečný)	
Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí	Obnovní doba
150 let, počátek obnovy možný ve 131 letech.	40 let, návratná doba 10 let	110 let, pro vyšší zastoupení BŘ platí nižší obmýtí 60 let.	30 let
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			

Cílem péče je stabilizace porostů, podpora jejich dalších funkcí, zejména půdoochranné, vodo-hospodářské a klimatické. Prioritou je zachování porostů s co největším podílem odumřelého dříví (viz <i>metodika managementu tlejícího dříví</i>) pro rozvoj vřetence horského, podpora biodiverzity. Je stanoven požadavek na ponechávání dříví v porostech v počtu 10 ks na 1 ha porostu. Udržovat cílovou druhovou skladbu bez geograficky nepůvodních dřevin. Možnost MD do 5%. Zvýšený důraz na jakostní výběr během výchovy u cílových dřevin, umělá obnova reprodukčním materiálem z genové základny, při výchově podpora JD a listnáčů.	Cílem péče je převedení porostů na porosty přirozené druhové skladby, omezení zastoupení břízy a ostatních geograficky nepůvodních druhů dřevin, zejména smrku pichlavého a modřínu opadavého. Jejich postupné převedení na porosty s BK, JD a KL. Dalším cílem je podpora diferenciace, ekologicko-stabilizačních funkcí daných charakterem stanoviště. Nižší zakmenění a rozvolněnost porostu není žádoucí.
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií	
Využívání přirozené obnovy v kombinaci s umělou (dosazování dřevin pro zvýšení diverzity), používat šetrné technologie vhodné z hlediska terénu – koňský potah, lanové systémy. Uvolňování nárostů, přirozená obnova žádoucí, ponechávat odumřelou hmotu na místě – ale mimo vodní zdroje, viz výše. Možné zranění půdy v semenném roce. Živelné jasanové zmlazení tlumit – předpoklad porostů napadení nekrózou jasanu (<i>Chalara</i> sp.). Obnovní postup – od S až SV, okrajová clonná seč, přednostně maloplošnými prvky - skupinky, hloučky, omezeně plošně pak 1 (-2) porostní výšky, 3-4 seče v pracovním poli, 1. seč přípravná – odstranění jedinců pěstebně méně vhodných, zakmenění nesnižovat pod 0,8, 2. seč – semenná – vázána na semenný rok, zranění půdy, snížení zakmenění na 0,6 až 0,7, 3. seč prosvětlovací „domýtná“ podle stavu nárostů a zmlazení, nicméně k domýcení nikdy zcela nedojde. V každém porostu budou ponecháni vybraní jedinci stromů na dožití a do přirozeného rozpadu. Konkrétní počty přizpůsobovat dle podmínek porostu a charakteristikám konkrétních stromů, obecně by u BK mělo být ponecháváno min. 10 ks stojících vybraných stromů na 1 ha porostu. Stromy budou ponechávány jednotlivě, v hloučkách či ve skupinkách. Cílem je udržení podmínek pro existenci vzácných druhů a s tím rovněž související dosažení minimálních množství mrtvého dřeva dle metodiky managementu tlejícího dříví. Při umělé obnově náseky – 4 seče v pracovním poli, uvolňovat nárosty.	Péči by mělo být směřováno k postupnému převedení porostu na porosty přirozené druhové skladby, zejména zvýšení zastoupení buku lesního a jedle bělokoré. Zastoupení buku lesního by mělo být provedeno zejména přirozenou obnovou z ponechaných výstavků v porostech. Ve větších komplexech se doporučuje postup podle prostorového pořádku s ohledem na převládající směr větrů, přeměna přímá buď pruhovými sečemi (případně náseky) nebo clonnou sečí. Cílovou listnatou směs využít k přirozenému zmlazení, prosazení cílovými dřevinami a následná úprava druhové skladby v menších lokalitách. Proředěné porosty posadit, uvolňování nárostů. V každém porostu budou ponecháni vybraní jedinci stromů na dožití a do přirozeného rozpadu. Konkrétní počty přizpůsobovat dle podmínek porostu a charakteristikám konkrétních stromů.
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu	
Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat zejména JD, KL, SM a dřeviny z příměsi, tj. BO, LP, JŘ.	Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat JD a dřeviny z příměsi, tj. BO, LP, JŘ. Prioritu má JD, KL a BK – vhodné vysazovat v oplocenkách. U SM rovněž využívat přirozené obnovy. Podporovat přirozený vývoj porostů, dřeviny přirozené druhové skladby. Postupně odstraňovat geograficky nepůvodní dřeviny. Silné sazenice. Při zalesňování nepoužívat geograficky nepůvodní druhy dřevin, zejména MD, SMP, DG, BOČ, VJ, SMO, atd.
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)	
SLT	druh dřeviny komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově

5K	BK 80, JD 20, SM, KL, BO, LP, JŘ	V případě umělé obnovy používat individuální ochranu kruhovou z pletiva. Rovněž je vhodné dělat menší o větší oplocenky. Při výsadbě uplatňovat sadbu vhodné provenience, používat prostokofenné sadební materiál, silné sazenice. Podpora diferenciacie porostu a zajištění jeho stability. Není však žádoucí zbytečně do lokality zasahovat. Nepravidelný spon, jamková sadba.
Péče o nálety, nárosty a kultury		
Z hlediska priorit ochrany přírody je nutná péče o plochu takovým způsobem, aby nedocházelo k rozvracení porostů. Nutná je ochrana dřevin příměsí proti zvěři, stabilizace porostů a podpora ekologicko-stabilizační funkce a dále ošetření proti invazním a expanzivně se chovajícím druhům (buření).		Podpora bukových a klenových nárostů. Postupné rozvolňování porostů s odstraňováním geograficky nepůvodních druhů. Včasné péče o nárosty a kultury, ochrana proti zvěři (okusu) a buření (vyžínáním).
Výchova porostů		
Snaha o stabilitu porostů a zachování vhodného vodního režimu lokality, husté porosty vhodně rozvolňovat, ne však příliš. Dřevní hmota se ponechává na místě (částečně, ale mimo vodní zdroje). Prvořadě hledisko ochrana přírody a vodních zdrojů, ve výjimečných případech vyklizování a přibližování koňským potahem, lanovým systémem, lanovkou (po zámru). V přehoustlých neprobíraných porostech výchova i později než v 95 letech. Porosty 15-40 let – kombinovaný výběr, odstranění nežádoucích dřevin, předrostlíků a obrostlíků, úprava spádných okrajů, prořezávání nárostů, chránit podúroveň, 5 až 10 letý interval. Porosty 40 až 95 let – pozitivní výběr, uvolnit ca 400 kvalitních (nebo pro předmět ochrany významných) jedinců, ve druhé polovině obmýti cca 250 jedinců v pravidelných rozestupech. Šetřit podrost – 10 až 20 letý interval.		Provádí se zásahy individuální, podúrovňové, negativní výběr, uvolňovat cílovou směs. Případná likvidace nadměrného zmlazení BŘ. Výchova je odvislá od rozdílné kvality a hustoty, i struktury současných porostních směrů, úprava rozestupů, podpora cílové příměsí, odstranění nekvalitních jedinců (zejména SMP). Zaměření výchovy na životnost, kvantitu a stabilitu porostů, včasné uvolňování listnáčů (prořezávka, probírka, obnova), linky 1,5 až 3,5 m. Porosty 20 až 40 let – používat 10 letý interval – uvolňovat cílovou směs, zanedbané a přehoustlé porosty po 5 letech. V porostech 35-75 provádět zásahy podúrovňové, pozitivní zdravotní výběr, interval 10 až 15 let. Důraz na kvantitu.
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií		
Pěstební práce vyklizování potahem ev. navijákem, přibližování po lince, mýtní těžba – vyklizování a přibližování UKT a SLKT. Vyvážecí soupravu jen minimálně. Podporovat vhodné příměsí, udržovat <u>hustší zápoj porostů</u> . Vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Vhodné provádět po zámru. Území neodvodňovat. Včasná sanace kůrovcových ohnisek, ochrana proti loupání a okusu, oplocenky u JD udržovat až do 20. let		Lokalita zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Požadavek vykonávání prací s ohledem na přírodní prostředí a výskyt vzácných druhů rostlin, živočichů a hub. Vyklizování potahem (ev. navijákem), přibližování po svážnici. Těžba úmyslná – vyklizování a přibližování UKT a SLKT. Vyvážecí soupravu jen minimálně, po ukončení sanace kolejí a rýh (zamezení soustředěného odtoku).
Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií		
Území neodvodňovat a nenarušovat vodní režim lokality! Neměnit půdotvorné procesy narušováním půd. Včasná sanace napadeného dříví v případech invazních či kalamitních organismů, vhodné použití těžební technologie, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Nahodilé těžby řešit ihned. Zlomy a vývraty odstraňovat položením na zem kvůli zajištění bezpečnosti porostu. Místní nahodilá těžba – vyklizování UKT, SLKT na zpevněné lince. Nepoužívat harvesterové technologie. Dojde-li k výskytu kalamitních chorob a chorob nově zavlečených, tak dříví zpracovat, napadený klest a nehroubí odvézt mimo lokalitu a spálit. Další provádění nahodilých těžeb zpracovávat dle legislativních předpisů a rozhodnutí odborného lesního hospodáře a po projednání a s OOP.		
Poznámka		
V území nepoužívat BIOCIDY! Zkratky dřevin a ostatní zkratky dle Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování. Porosty nevápnit a neodvodňovat!		

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů: 5S – svěží jedlová bučina

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů
----------------	----------------	----------------------

55	Lesy zvláštního určení – živná stanoviště vyšších poloh	6S – svěží smrková bučina, 5S – svěží jedlová bučina	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Základní dřeviny a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	Meliorační a zpevňující dřeviny (%)	Ostatní dřeviny (%)
5S	BK 70, JD 20, KL 10	Dle složení potenciální přirozené druhové skladby dřevin lze předpokládat při cílovém stavu samovolné plnění minimálního podílu MZD.	Jako ostatní dřeviny zvyšující stabilitu porostů na těchto stanovištích lze uplatnit např. SM, JVM, LP, TR, JLH, JR
A) Porostní typ			
Bukový (s klenem)		Smíšený se smrkem a břízou	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Podrostití (násečný)		Podrostití (násečný)	
Obmýtlí	Obnovní doba	Obmýtlí	Obnovní doba
150 let, počátek obnovy možný ve 131 letech.	40let, návratná doba 10 let	110 let, pro vyšší zastoupení BŘ platí nižší obmýtlí 60 let.	30 let
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Cílem péče je stabilizace porostů, podpora jeho dalších funkcí, zejména půdoochranné, vodo-hospodářské a klimatické, zachování či zlepšení podmínek pro široké spektrum vzácných druhů. Prioritou je zachování porostů s co největším podílem odumřelého dříví viz metodika managementu tlejícího dříví) pro rozvoj vzácných druhů živočichů, rostlin a hub, zejména vřetence horského, podpora biodiverzity. Velmi často se jedná o porosty v genových základnách a porosty v pásmech hygienické ochrany vod.		Cílem péče je převedení porostů na porosty přirozené druhové skladby, omezení zastoupení BŘ a ostatních geograficky nepůvodních druhů dřevin, zejména smrku pichlavého a modřinu opadavého. Jejich postupné převedení na porosty s převahou BK a KL, a s příměsí SM a JD. Dalším cílem je podpora diferenciací, ekologicko-stabilizačních funkcí daných charakterem stanoviště. Nižší zakmenění a rozvolněnost porostu není žádoucí.	
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií			

Využívání přirozené obnovy v kombinaci s umělou (dosazování dřevin pro zvýšení diverzity), používat šetrné technologie vhodné z hlediska terénu. Uvolňování nárostů, přirozená obnova žádoucí, ponechávat odumřelou hmotu na místě – ale mimo vodní zdroje, stanoven minimální podíl pro ponechávání dříví v počtu 10 ks na 1 ha porostu. Možné zranění půdy v semenném roce. Živelné jasanové zmlazení tlumit – předpoklad porostů napadení nekrózou jasanu (<i>Chalara</i> sp.). Obnovní postup – od S až SV, okrajová clonná seč, – 1 (-2) porostní výšky, 3-4 seče v pracovním poli, 1. seč přípravná – odstranění jedinců méně vhodných, zakmenění nesnižovat pod 0,8. Druhá seč semenná – vázaná na semenný rok, zakmenění 6-7, další seče prosvětlovací a „domýtná“ – podle stavu nárostů a zmlazení nicméně k domýcení nikdy zcela nedojde. V každém porostu budou ponechání vybraní jedinci stromů na dožití a do přirozeného rozpadu. Konkrétní počty přizpůsobovat dle podmínek porostu a charakteristikám konkrétních stromů, obecně by u BK mělo být ponecháváno min. 10 ks stojících vybraných stromů na 1 ha porostu, u DB je vhodné s ohledem na jejich menší velikost ponechávat vyšší počty. Stromy budou ponechávány jednotlivě, v hloučcích či ve skupinkách. Cílem je udržení podmínek pro existenci vzácných druhů a s tím rovněž související dosažení minimálních množství mrtvého dřeva dle metodiky managementu tlejícího dříví. Při umělé obnově náseky – 4 seče v pracovním poli, uvolňovat nárosty.		Péči by mělo být směřováno k postupnému převedení porostu na porosty přirozené druhové skladby, zejména zvýšení zastoupení buku lesního a jedle bělokoré. Zastoupení buku lesního by mělo být provedeno zejména přirozenou obnovou z ponechaných výstavků v porostech. Ve větších komplexech se doporučuje postup podle prostorového pořádku s ohledem na převládající směr větrů, přeměna přímá buď pruhovými sečemi (případně náseky) nebo clonnou sečí. Cílovou listnatou směs využít k přirozenému zmlazení, využívat i přirozené zmlazení SM, prosazení cílovými dřevinami a následná úprava druhové skladby v menších lokalitách. Proředěné porosty podsadit, uvolňování nárostů.
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu		
Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat zejména JD a dřeviny z příměsí, tj. SM, JVM, LP, TŘ, JLH, JŘ		Tam, kde je to možné používat, co nejvíce přirozenou obnovu, dále do porostů doplňovat JD a dřeviny z příměsí, tj. SM, JVM, LP, TŘ, JLH, JŘ. Prioritu má JD, KL a BK – vhodné vysazovat v oplocenkách. U SM rovněž využívat přirozené obnovy. Podporovat přirozený vývoj porostů, dřeviny přirozené druhové skladby. Postupně odstraňovat geograficky nepůvodní dřeviny. Silné sazenice. Při zalesňování nepoužívat geograficky nepůvodní druhy dřevin, zejména MD, SMP, DG, BOČ, VJ, SMO, atd.
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
5S	BK 70, JD 20, KL 10	V případě umělé obnovy používat individuální ochranu kruhovou z pletiva. Rovněž je vhodné dělat menší či větší oplocenky. Při výsadbě uplatňovat sadbu vhodné provenience, používat prostokořenný sadební materiál, silné sazenice. Podpora diferenciací porostu a zajištění jeho stability. Nepravidelný spon, možnost využít i střídání řádků (2x BK, 1x JD), jamková sadba.
Péče o nálety, nárosty a kultury		
Z hlediska priorit ochrany přírody je nutná péče o plochu takovým způsobem, aby nedocházelo k rozvracení porostů. Nutná je ochrana dřevin příměsí proti zvěři, stabilizace porostů a podpora ekologicko-stabilizační funkce. Ochrana proti buření, chránit podúroveň.		Podpora bukových a klenových nárostů. Postupné rozvolňování porostů s odstraňováním geograficky nepůvodních. Včasná péče o nárosty a kultury, ochrana proti zvěři (okusu) a buření (vyžínáním).
Výchova porostů		

Snaha o stabilitu porostů a zachování vhodného vodního režimu lokality, podpora ekologicko-stabilizačních funkcí. Husté porosty vhodně rozvolňovat, ne však příliš. Dřevní hmota se ponechává na místě (částečně, ale mimo vodní zdroje). Prvořadě hledisko ochrana přírody a vodních zdrojů, ve výjimečných případech vyklizování a přibližování koňským potahem, lanovým systémem, lanovkou (po zámru). V přehoustlých neprobíraných porostech výchova i později než v 95 letech. Porosty 15-40 let – kombinovaný výběr, odstranění nežádoucích dřevin, úprava spádných okrajů, prořezávání nárostů, chránit podúroveň, 5 až 10 letý interval. Porosty 40 až 95 let – pozitivní výběr, uvolnit ca 400 kvalitních jedinců, ve druhé polovině obmýti cca 250 jedinců v pravidelných rozestupech. Šetřit podrost – 10 až 20 letý interval.	Provádí se zásahy individuální, podúrovňové, negativní výběr, uvolňovat cílovou směs. Případná likvidace nadměrného zmlazení BŘ. Výchova je odvislá od rozdílné kvality a hustoty, i struktury současných porostních směsí, úprava rozestupů, podpora cílové příměsi, odstranění nekvalitních jedinců (zejména SMP). Zaměření výchovy na životnost, kvantitu a stabilitu porostů, včasné uvolňování listnáčů (prořezávka, probírka, obnova), linky 1,5 až 3,5 m. Porosty 20 až 40 let – používat 10 letý interval – uvolňovat cílovou směs, zanedbané a přehoustlé porosty po 5 letech. V porostech 35-75 provádět zásahy podúrovňové, pozitivní zdravotní výběr, interval 10 až 15 let. Důraz na kvantitu.
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií	
Pěstební práce vyklizování potahem ev. navijákem, přibližování po lince, mýtní těžba – vyklizování a přibližování UKT a SLKT. Vyvážecí soupravu jen minimálně. Podporovat vhodné příměsi, udržovat <u>hustší zápoj porostů</u>. Vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Vhodné provádět po zámru. Území neodvodňovat. Včasná sanace kůrovcových ohnisek, ochrana proti loupání a okusu, oplocenky u JD udržovat až do 20. let	Lokalita zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Požadavek vykonávání prací s ohledem na přírodní prostředí a výskyt vzácných druhů rostlin, živočichů a hub. Vyklizování potahem (ev. navijákem), přibližování po svážnici. Těžba úmyslná – vyklizování a přibližování UKT a SLKT. Vyvážecí soupravu jen minimálně, po ukončení sanace kolejí a rýh (zamezení soustředěného odtoku).
Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií	
Zákaz používání pesticidů a repelentů, minerálních hnojiv. Území neodvodňovat a nenarušovat vodní režim lokality! Neměnit půdotvorné procesy narušováním půd. Včasná sanace napadeného dříví, vhodné použití těžební technologie, vyloučit možnost vzniku erozních jevů. Nahodilé těžby zpracovávat ihned. Zlomy a vývraty odstraňovat položením na zem kvůli zajištění bezpečnosti porostu. Místní nahodilá těžba – vyklizování UKT, SLKT na zpevněné lince. Nepoužívat harvesterové technologie. Dojde-li k výskytu kalamitních chorob a chorob nově zavlečených, tak dříví zpracovat, napadený klest a nehroubí odvézt mimo lokalitu a spálit. Další provádění nahodilých těžeb zpracovávat dle legislativních předpisů a rozhodnutí odborného lesního hospodáře.	
Poznámka	
V území nepoužívat BIOCIDY! Zkratky dřevin dle Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování. Na využití koně lze požádat z Programu rozvoje venkova na období 2014-2020. Porosty nevápnit a neodvodňovat!	

Komplexní zásady pro ochranu území:

Je nutné zamezit jakémukoliv ovlivňování hydrologického režimu lokality (s ohledem na potřeby ochrany vod není vhodné ponechávat dřevní hmota v korytu potoka, lépe ve vzdálenosti min. 5 m od toku).

Převést lesní porosty na porosty přírodě blízké podle doporučené přirozené druhové skladby na základě zpracovaných oblastních lesnicko-typologických elaborátů dostupných a uložených na příslušných pobočkách ÚHÚL (a dále dle Plívy 1991). Tyto činnosti případně konzultovat s lesnickými typology ÚHÚL.

Nezavádět další alochtonní dřeviny – např. modřín opadavý, smrk pichlavý, douglasku tisolistou, atd.

Používat sadební materiál podle zákona a zásad – statní lesnické politiky v oblasti s nakládáním reprodukčního materiálu dřevin. Sadební materiál místní provenience. Na obnovu porostu je také možné používat oplocenky, které se budou udržovat až do fáze mlaziny či tyčkoviny (min. 20 a více let).

V žádném případě neaplikovat hnojení, letecké postřiky, herbicidy apod.

Nezpevňovat další plochy a nerozšiřovat další zpevněné plochy včetně nezavádění aplikace čedičového šterku, škváry, stavební sutě apod. Nenarušovat půdní povrch v celém území. Výrazně omezit stavy vysoké zvěře na minimum, nezavádět na území PP příkrmovací myslivecká zařízení, vhodné je využívat kazatelny a pozorovatelný na její redukci.

Přílohy:

lesnická mapa typologická 1:5 000 podle OPRL – příloha č. M4

mapa stupňů přirozenosti lesních porostů (se zákresem porostů ponechaných samovolnému vývoji) – příloha č. M5

b) péče o rybníky (nádrže) a vodní toky

V rámci území je nezbytně nutné zachovat přirozený charakter všech toků.

c) péče o nelesní pozemky a bezlesí

Plocha PP1 Velká louka

Typ managementu	kosení/ redukce dřevin
Vhodný interval	1 x za 2 až 3 roky/ 1x za 5 let
Minimální interval	1x za 3 roky/1x za 10 let
Prac. nástroj / hosp. zvíře	lišťová, bubnová, disková ručně vedená sekačka, kosa, křovinořez, lehký traktor do 2,5t/pila, motorová pila
Kalendář pro management	září – říjen/říjen – březen
Upřesňující podmínky	Plochu rozdělit na třetiny (PP1I, PP1II, PP1III). V každém roce pokosit 1/3 území. Pokosenou biomasu odstranit nejpozději do 14 dní od pokosení po opadnutí pacibulek lilií. Neprovádět mulčování! Redukci dřevin provádět přednostně v prvním roce platnosti plánu péče. Redukovat je potřeba také ostatní rozrůstající se dřeviny. Biomasu nutné z plochy odstranit.

Plocha PP1a Malá údolní louka

Typ managementu	kosení/ redukce dřevin
Vhodný interval	1 x za 2 až 3 roky/ 1x za 5 let
Minimální interval	1x za 3 roky/1x za 10 let
Prac. nástroj / hosp. zvíře	lišťová, bubnová, disková ručně vedená sekačka, kosa, křovinořez, lehký traktor do 2,5t/pila, motorová pila
Kalendář pro management	září – říjen/říjen – březen
Upřesňující podmínky	Plochu kosit celou. Pokosenou biomasu odstranit nejpozději do 14 dní od pokosení po opadnutí pacibulek lilií. Neprovádět mulčování! Redukci dřevin provádět přednostně v prvním roce platnosti plánu péče. Redukovat je potřeba také ostatní rozrůstající se dřeviny. Biomasu nutné z plochy odstranit.

Bezlesí určené k plnění funkce lesa, nebude zalesňováno ani převáděno na lesní porosty.

d) péče o rostliny

V rámci předání ploch k biotechnickým zásahům je nezbytně nutné zhotoviteliům biotechnických zásahů (kosení, vyhrabávání stařiny, odstranění nárostů, náletů dřevin, lesního hospodaření) ukázat nebo vyznačit, kde se populace či jednotlivé zájmové rostliny v daném roce vyskytují, aby nedošlo k jejich poškození a likvidaci, neboť se na lokalitě vyskytují pouze zbytkové populace. Jedná se zejména o luční porost PP1, PP1a s výskytem prhy arniky (*Arnica montana*), lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum*) a dalších cenných rostlin. Níže je uveden přehled významnějších druhů z pohledu biotechnických zásahů.

prha arnika (*Arnica montana*). Arnika patří mezi rostliny otevřených ploch, tudíž je nezbytně nutné všechny její plochy výskytu neprodleně zbavit náletů dřevin. Doporučeno je skarifikovat navazující plochy kolem arnik také pečlivým vyhrabáváním pokosené biomasy, včetně stařiny a narušení drnu. V zastíněné části přetrvává často již jen ve sterilním stavu a rychle ustupuje. Při kosení je nezbytně nutné vždy rostliny obkosit a ponechat je k vysemenění.

lilie cibulkonosná (*Lilium bulbiferum*). Druh okrají lesů, mezí, křovin, luk, často i na druhotných stanovištích (okraje cest, náspy, opuštěná pole a úhory). Velmi dobře se jí daří v místech s mírně narušeným drnem (gapy – mezernaté odkryté plochy půdy mezi vegetací). V paždí lodyžních listů vyrůstají pacibulky, které jsou orgány vegetativního rozmnožování. Někdy lze na rostlinách najít pacibulky s vyrazujícími kořínky. Tyto pacibulky krátce po opadnutí od mateřské rostliny na zemi zakoření a příštím rokem z nich vyraší první lístky. Jedinci vyrostlí z pacibulek kvetou teprve po 5 až 7 letech (podle BUREŠ 2013). V našich podmínkách nedochází k pohlavnímu rozmnožování. Nebylo pozorováno ani samoopylení (jako u příbuzné lilie zlatohlávkou). Rozmnožování je tedy výhradně vegetativní. Rostliny jsou pravděpodobně závislé na mykorhizním soužití se specifickými houbami (ONDRÁČEK 2009).

Dle dlouhodobých praktických zkušeností z péče o tento druh jak uvádí BUREŠ (2004), lilii více vyhovuje luční porost jen extenzívně obhospodařovaný, nepravidelně kosený, zato ale s mechanicky narušovaným povrchem. Disturbance povrchu půdy je zřejmě významným faktorem při vegetativním rozmnožování, což je zdokumentované na několika lokalitách z CHKO Jeseníky - zahájení experimentů s podporou vegetativního množení na narušené půdě.

Podobně uvádí Vajnar (Ondráček 2009): "...na louce pod stanicí Horské služby na Bouřňáku znám lilie cibulkonosné již cca 30 let. Původně zde rostlo cca do 100 jedinců. Po roce 1989 se louka již neseкала, ani se zde nepáslo. Počet lilí se rychle zvyšoval, až v letech 1994–1995 dosáhl počtu cca 800. Pak se opět začalo sekat a počet jedinců během několika let poklesl pod 100...".

Na lokalitě může být největším ohrožením populace této rostliny přílišná a časná seč louky, která nedovolí dozrání pacibulek na konci srpna až září. Seč ploch s výskytem této rostliny by měla probíhat až v měsíci září, popřípadě října po dozrání pacibulek, biomasu je potřeba do 14 dní pohrbat a odstranit z plochy, aby došlo k oddělení pacibulek od rostlin. Pro podporu druhu je doporučeno rozdělit plochu velké louky alespoň na třetiny a každou plochu kosit co 2 až 3 roky. Brzo na jaře (březen až květen dle klimatických podmínek) je vhodné před začátkem růstu trávníku lehkými travními bránami a technikou neutužující půdu provést vyvláčení dřívě pokosené louky, aby došlo k mírné disturbanci plochy a zvětšení odkrytých ploch pro klíčené pacibulek lilí v daném roce.

Z pohledu sledování populace druhu je nutné v území založit trvalé monitorovací čtverce a sledovat každoročně vývoj populace lilí, popřípadě dalších zájmových druhů a hospodaření

dle potřeby upravovat. Lilie je možno uměle posilovat výsevem pacibulek do disturbovaných ploch louky. Toto opatření by však také mělo být řádně zdokumentováno erudovaným botanikem.

V území je nutné provést úplnou redukci všech dřevin a křovin zasahující do parcely velké louky. Dalším poměrně závažným ohrožením je vyrývání či trhání rostlin návštěvníky. Z tohoto pohledu by informace o této velmi atraktivní rostlině měly být prezentovány co nejobezřetněji.

koprník štětinolistý (*Meum athamanticum*). Druh horských luk, pastvin, rašelinišť a okrajů lesů velmi hojný v Krušnohoří. Koprník nevyžaduje zvláštní péči nad rámec navrženého hospodaření pro většinu ploch bezlesí, kde je jeho výskyt nejhojnější. Rostliny dokážou přežívat i v částečném zástínu. Relativně dobře snáší pastvu i kosení.

e) péče o živočichy

Z pohledu vymezení a péče o území je jednoznačně cílovým druhem na lokalitě vřetenec horský. Na tento druh je doporučeno cílit většinu zásahů. V rámci porostů s výskytem vřetence horského se jako jediný obvyklý vhodný management jeví ponechání porostů samovolnému vývoji. Tento typ managementu obvykle zajistí ochranu populace vřetence horského, neboť představuje minimální disturbanci jeho prostředí (lesa) se současnou kontinuitou množství mrtvého dřeva v porostech.

Za hlavní cíle péče je tak nutno považovat minimální zásahy do porostů a cílené neměnění světlostních a vlhkostních podmínek v porostech. I většina ostatních cenných lesních druhů je vázána na odumírající dřevní hmotu a vyžadují kontinuitu v rámci neměnnosti vlivu zejména mikroklimatických podmínek stanovišť, tj. nenarušování části s jejich výskytem k zachování svých populací. Je tedy vhodné podporovat „samovolný“ vývoj lesa s alespoň částečným přestárnutím stromů a ponecháním odumírající dřevní hmoty na místě. Z nejstarších porostů je nutné neodstraňovat odumírající dřevo. V rámci lesního hospodaření je nutno se na všech plochách vyvarovat holosečnému způsobu zásahů, preferovat je nutno jemnější způsoby hospodaření např. podrostní způsob hospodaření s ponecháním části kmenoviny na místě včetně ponechávání vybraných dřevin na dožití.

Lesní porosty v rámci území Bouřňáku jsou však specifické ze dvou pohledů. Pozitivní je skutečnost, že území samotné je velmi členité, skalní výstupy a strmé svahy znemožňují klasické hospodaření, což se projevuje na zachování jednotlivých jedinců přestárklých dřevin a množství opadu včetně mrtvého dřeva na mikrostanovištích, kde druh nachází stabilní úkryty a vhodné prostředí. Tj. lze jej nalézt i na více otevřených stanovištích a okrajích porostů patrně právě i z důvodu množství přítomné dřevní biomasy.

Zejména v oblasti stávající PP, tj. na nejvíce exponovaných stanovištích je však situace na lokalitě značně komplikovaná tím, že se jedná o nízký les, v užším slova smyslu o pařezinu. Ta vznikla specifickým způsobem a při upuštění od opakované obnovy výmladky, tj. pařezovými, popř. i kořenovými, při kterém je nutno zabezpečit určitý podíl jedinců i generativního původu les postupně v této podobě přirozeně zanikne, respektive změní svou formu. Cílem péče je tak zavedení a zachování kontinuity středního lesa za účelem podpory biodiverzity s těžištěm zachování porostní struktury. Nižší etáž bude (je) výmladného původu s obmýtím 40 let, vyšší etáž je výstavková převážně generativního původu a je tvořena jedním patrem s obnovním zásahem ve fyziologickém věku od 150 do ∞ let, tj. až po pádu stromu na zem. Pak následuje jeho odsunutí (myšleno mimo plochu obnovy, s ponecháním na lokalitě) a vytvoření plochy pro růst semenáčků – plocha se musí oplotit. Prioritou je zde stále zachování porostů s co nejmenším narušením, tj. fakticky zachovávání režimu blízkého bezzásahovosti, ale s umožněním ploškové obnovy pařezového lesa dále formovaného extrémními

podmínkami stanoviště. Rozšířeným zájmem je tak ochrana vřetence horského a současně zachování typického charakteru porostu.

Důležité je upozornit, že při lesním i jiném managementu a zásahů do území je nutné zohlednit hnízdní období ptáků (paušálně definováno jako 1. 4. až 31. 7. kalendářního roku). Přitom za nejcitlivější období je nutno považovat brzké jarní měsíce, kdy se řada druhů projevuje, obhazuje teritorium a začíná hnízdit (u většiny zde se vyskytujících druhů zcela běžně již v březnu). Proto je doporučeno, aby rušivé práce včetně těžby dřeva byly směřovány do období druhé poloviny roku, respektive období srpna až února.

f) zásady jiných způsobů využívání území

Vyjma současné šetrné turistiky nejsou doporučeny žádné jiné činnosti v tomto území.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy

Viz rámcové směrnice péče o les v bodě 3.1.1. a). Podrobný výčet je adekvátní stanovišti a výskytu jednotlivých porostních typů. Pro podrobný management plně dostačující.

Příloha:

mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

b) rybníky (nádrže) a vodní toky

Toky nebudou přehrazovány, ani jinak technicky upravovány. Drobné a citlivé technické úpravy lze připustit u mostků, které nadcházejí nad toky.

Příloha:

výčet plánovaných zásahů (tabulka) – příloha č. T2

mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

c) péče o nelesní pozemky a bezlesí

Plocha PP1a – Malá údolní louka. Jelikož se jedná v současné době o částečně ruderalizovaný porost, avšak s výskytem lilie cibulkonosné (ONDRÁČEK 2009), je doporučeno tuto plochu kosit v prvních 6 letech 1x za 2 roky pro rozvolnění porostu. Poté co 3 roky. Termín seče je shodný jako u níže uvedené plochy, tedy v září až říjnu. Biomasu do 14 dní od pokosení pohrbat a odklidit. Plochu nemulčovat. Na jaře plochu lehce převláčet a rozrušit zapojený travní porost travními bránami. Stařinu z vláčení je potřeba odstranit co nejdříve. Z plochy je potřeba odstranit většinu náletu dřevin a křovin. Také na této ploše je potřeba založit alespoň 2 monitorovací čtverce vegetace. Plocha nebude hnojena ani vápněna.

Plocha PP1b, PP1c, PP1d – Velká louka. Tato luční plocha je rozdělena na 3 dílčí plochy. Členění je vytvořeno uměle, je však zachován viditelný předěl mezi plochami, který tvoří nezpevněná cesta procházející přes střed lokality směrem odshora dolů ze svahu.

S ohledem na vyšší nadmořskou výšku zde dochází k pozdnímu období kvetení a dozrávání semen zájmových druhů, zejména pak pacibulek lilií cibulkonosných (*Lilium martagon*), která je jedním z nejdůležitějších předmětů ochrany této plochy. Porosty je možno kosit lehkou ručně vedenou mechanizací či ručně. Výjimečně je možno používat lehký traktor do

2,5 t s širokými nízkotlakými pneumatikami neutužující půdní profil. Plocha nesmí být mulčována! Do 14 dní od pokosení bude biomasa shrabána a odstraněna z plochy. V současné době jsou louky koseny v období července až srpna (září) a dle dostupných údajů právě časná a intenzivní seč významně snížila počty lilií v území (ONDRÁČEK 2009). S ohledem na nutnost dozrání pacibulek lilií cibulkonosných, kterými se rostliny rozmnožují, je potřeba posunout termín seče až na měsíc září či říjen, kdy pacibulky budou plně dozrálé.

Frekvence kosení je potřeba přizpůsobit ekologii lilií, tedy kosit jednotlivé dílčí plochy co 2, nejlépe však co 3 roky. V prvním roce platnosti plánu péče bude pokosena plocha PP1b (2016). Tato plocha bude následující jaro od března do května 2017 před růstem trávniku lehce povlácena travními bránami, vyvláčená stařina bude z plochy bezezbytku odstraněna. Vlácení je potřebné pro rozrušení zapojeného porostu a umožnění vzcházení nových rostlin. Tato plocha bude pokosena opět v září až říjnu 2019 a vyvláčena na jaře 2020. Plocha PP1c kosení 2017, vlácení 2018. Plocha PP1d kosení 2018, vlácení 2019 a tak bude postupováno dále po dobu platnosti plánu péče. Jelikož ani plán péče nemůže být dogmatický nepružný dokument, je nezbytně nutné na každé ploše založit dva klasické monitorovací čtverce pro fytoecologické sledování vývoje lučního porostu a zejména populace lilie cibulkonosné a každoročně sledovat vývoj předmětů ochrany a dle prokázané potřeby změny uvážlivě korigovat. Na ploše bude tedy minimálně 8 monitorovacích čtverců. Lilie je možno uměle posilovat odebraným výsevem pacibulek (z dané lokality) do disturbovaných ploch louky. Toto opatření by však také mělo být řádně zdokumentováno erudovaným botanikem v rámci zvláštních monitorovacích čtverců.

Diverzifikace termínů kosení a ponechávání ploch s ohledem na lilie cibulkonosné bude rovněž zachovávat populaci lučních bezobratlých. Na celé ploše a zejména na kontaktu s lesem je potřeba provést až do hranic parcely úplnou redukci dřevin a křovin, které zarůstají louku. Na celé ploše je potřeba vyloučit výsadby dřevin. Plochy nebudou hnojeny ani vápněny.

Příloha:

výčet plánovaných zásahů (tabulka) – příloha č. T2

mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Území je navrhováno bez ochranného pásma.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Provést geodetické zaměření a zhotovení záznamu podrobného měření změn pro PP i OP. Provést stabilizaci hranic hraničnický v lomových bodech v terénu a instalaci označků do lomových bodů lokality včetně barevných pruhů vyznačujících hranice MZCHÚ.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Ve smyslu § 44 zákona 114/1992 Sb., navrhujeme stanovit následující činnosti, které lze vykonávat pouze se souhlasem orgánu ochrany přírody:

- a) vysazovat jehličnaté dřeviny, vyjma jedle bělokoré, provádět lesní těžbu, odstraňovat odumírající a mrtvé dřevo z porostů, sbírat klest;

- b) zřizovat obory, budovat myslivecká zařízení (včetně krmelišť, zásypů, slanisk a napajedel), přikrmovat a vnadit zvěř;
- c) používat chemické přípravky (vyjma použití repelentů při ochraně mladých lesních porostů a biocidů k likvidaci invazních a expanzivních druhů při péči o přírodní památku), vápnit a hnojit pozemky;
- d) provádět úpravy vodních toků a měnit stávající vodní režim pozemků;
- e) vyznačovat nové lyžařské, cyklistické a pěší turistické trasy;
- f) povolovat a provádět stavby a terénní úpravy, zakládat skládky a deponie jakéhokoliv materiálu, provádět geologické práce a těžit nerosty.

Opatření uvedená v rámcových směrních péče, které zasahují nad rámec plánovaných aktivit, je možné kompenzovat náhradou újmy vzniklé v důsledku omezení lesnického hospodaření podle vyhlášky č. 335/2006 Sb., kterou se stanoví podmínky a způsob poskytování finanční náhrady za újmu vzniklou omezením lesního hospodaření.

Na výsadbu dřevin přirozené druhové skladby a jejich zabezpečení proti zvěři, je možné žádat o dotaci z Operačního programu životního prostředí pro období 2014–2020. Na využití koně při pěstebních pracích je možné žádat o dotaci z Programu rozvoje venkova na období 2014–2020.

V případě jakýchkoliv záměrů, které by se mohly dotknout území PP a předmětu ochrany je potřeba vyhodnotit vliv na toto území a zpracovat naturové posouzení dle §45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochrany přírody a krajiny (ve znění pozdějších předpisů). Dále je dle potřeby a povahy záměru doporučeno zpracovat biologické hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Území je relativně vhodné pro rekreační a sportovní využívání po stávajících turistických trasách a lesních cestách. Mimo tyto trasy není provozování turistiky a sportu žádoucí. Relativně velké nebezpečí také hrozí při vyrývání atraktivně kvetoucích lilií, z tohoto pohledu je doporučeno, aby při případné prezentaci této lokality např. formou naučné tabule byli návštěvníci upozorněni na cennost tohoto druhu a jeho zákonnou ochranu.

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Současné území je velmi vhodné pro vzdělávání, zejména na kontaktu s lyžařským areálem, nutné je upozorňovat na nutnost ochrany této MZCHÚ včetně zákazových značek a informací. Na naučných tabulích by měly být informace o hospodaření, charakteru lesních a nelesních ekosystémů, bezobratlých a obratlovcích atd.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Inventarizační průzkumy je potřeba provést nejpozději rok před ukončením platnosti plánu péče. Entomologický inventarizační průzkum (*Coleoptera*, *Lepidoptera*, *Mollusca*, *Araneae*), a to s důrazem na zmapování populace vřetence horského (*Pseudofusulus varians*), provádět alespoň 1x za 10 let. V rámci území je také potřeba provést důkladný ornitologický průzkum alespoň 1x za 10 let s vyznačením důležitých porostů a dutinových stromů, např. holub doupňák (*Columba oenas*), lejsek malý (*Ficedula parva*), popřípadě porostů a stromů s výskytem hnízd dalších druhů (dravci) a ve stejném intervalu (při zohlednění aktuálních podmínek pro fruktifikaci hub) i mykologický průzkum

Na Velké a malé louce je potřeba provést komplexní botanický průzkum, alespoň 1 x za 10 let, při této příležitosti je možno provést botanický průzkum celého území. S ohledem na monitoring populace lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum*) je nutné na obou loukách založit na každé ploše alespoň 2 monitorovací čtverce (celkem 8 ks) a tyto plochy sledovat každoročně (po celou dobu platnosti plánu péče), aby bylo možno sledovat vývoj populace lilií, lučního společenstva a dalších zájmových rostlin.

Vzhledem k potřebě zpracování lesnických podkladů, včetně problematiky zhodnocení možností zmlazování dřevin a také vzhledem ke stanovištním charakteristikám (lesnická typologie) je vhodné nechat zpracovat lesnickou studii, která by záležitost vyřešila a byla podkladem pro další plánovací dokumenty (nový LHP, nový plán péče), tak aby tyto dokumenty byly ve vzájemné kompatibilitě. V této lesnické studii by měla být rovněž zahrnuta revidovaná mapa jednotek lesnicko-typologického klasifikačního systému (lesních typů). Z tohoto důvodu by tato studia měla být konzultována buď odborníky z řad vědecko-výzkumných pracovníků, nebo specialistů lesnické typologie v rámci Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací)

Druh zásahu (práce) a odhad množství (např. plochy)	Orientační náklady za rok (Kč)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Jednorázové a časově omezené zásahy		
vyhotovení ZPMZ včetně vytyčovacích prací cca 12,800 km	-----	512 000,-
označení ZCHÚ, výroba a instalace označníků 50 ks, informační panely 3 ks	-----	325 000,-
pruhové značení (na strom, případně dřevěný kůl)	-----	20 000,-
inventarizační průzkum entomologický (<i>Coleoptera</i> , <i>Lepidoptera</i> , <i>Mollusca</i> , <i>Araneae</i>) 1x	-----	90 000,-
inventarizační průzkum ornitologický 1x	-----	65 000,-
inventarizační průzkum chiropterologický 1x včetně monitoringu zimoviště 2x	-----	70 000,-
inventarizační průzkum botanický 1x	-----	110 000,-
Plošná likvidace a redukce náletových dřevin na ploše PP1 a PP1a cca 0,2 ha 1x	-----	30 000,-
Kosení a vlášení plochy PP1a co 2 až 3 roky včetně vláčení a odstranění biomasy 0,3ha 4x	-----	42 000,-
Lesnická studie, včetně revize lesnické typologie	-----	100 000,-
Jednorázové a časově omezené zásahy celkem (Kč)	-----	1 264 000,-
Opakované zásahy		
každoroční monitoring botanických čtverců	15 000,-	225 000,-
Každoroční kosení a vláčení 1/3 plochy PP1 (PP1I, PP1II, PP1III) cca 0,3 ha včetně odstranění biomasy	15 000	225 000,-
Tvorba a údržba oplocenek	-----	xxx***
Výsadba jedle bělokoré a listnatých dřevin přirozené druhové skladby	-----	xxx***
Opakované zásahy celkem (Kč)	30000	450 000,-
N á k l a d y c e l k e m (Kč)	-----	1 714 000,-

Poznámka: *** U cen bylo přihlédnuto k nákladům obvyklých opatření MŽP pro rok 2017 bez DPH. Odhad konkrétních finančních nákladů je závislý na vysoutěžení zakázek na smluvních územních jednotkách vlastníky pozemků. Všechny aktivity lze dofinancovávat v rámci Operačního programu životního prostředí na období 2014-2020. Odhad je možno stanovit až na základě přípravy samostatného projektu.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2015-05-10]
AOPK ČR. Vrstva mapování biotopů. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2015-05-10]

- Bartoň R. et al. (2006) Oblastní typologický elaborát. Přírodní lesní oblast 01 Krušné hory. Charakteristiky lesních typů. Depon in: Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem. Karlovy Vary. 573 stran.
- Bejček V., Farkač J., Joza V., Lepšová A., Vrabec V. & Šťastný K., (2006): Biologický průzkum bukových porostů nejstarší věkové třídy na svazích Krušných hor (okr. Teplice a Most), závěrečná zpráva, Ms. [Depon. in: Krajský úřad Ústeckého kraje], 65 pp.
- Bureš L. (2004): Přírodní rezervace Pustá Rudná – lilie cibulkonosná (*Lilium martagon*), plán péče 2005 – 2014, Ms. [Depon. in AOPK ČR středisko Ostrava], 12 pp.
- Bureš L. (2013): Chráněné a ohrožené rostliny CHKO Jeseníky, Agentura Rubico, s.r.o., Olomouc 314 pp.
- Culek M. (1996): Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha, 347 pp.
- Culek M. [ed.] (2005): Biogeografické členění České republiky, II. díl, AOPK ČR, Praha, 590 pp.
- Danihelka J., Chrtek J. jr. et Kaplan Z. (2012): Checklist od vascular plants od the Czech Republic. – Preslia, Praha, 84: 647-811.
- Demek J. [ed.] (1987): Zeměpisný lexikon ČSR, hory a nížiny. Academia, Praha.
- Dostál J. (1989) Nová květena ČSSR 1. Academia Praha. 758 p. + přílohy.
- Farkač J., Král D. & Škorpík M. [eds.] (2005): Červený seznam ohrožených druhů ČR, Bezobratlí. List of threatened species in the Czech Republic. Invertebrates. – AOPK ČR, Praha, 760 pp.
- Grulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia 84: 631–645.
- Háková A., Klauisová A., Sádlo J. (eds.) 2004: Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000. PLANETA XII, 3/2014 – druhá část, Ministerstvo životního prostředí, Praha, 144 pp.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M [eds.] (2001): Katalog biotopů České republiky. AOPK ČR, Praha.
- Jaroš P. (2011): Plán péče o přírodní památku Vrása, Ms. [Depon. in: Krajský úřad Ústeckého kraje], 13 pp.
- Kadavý, J. a kol. (2011). Nízký a střední les jako plnohodnotná alternativa hospodaření malých a středních vlastníků lesa. Obecná východiska. Lesnická práce. Kostelec nad Černými lesy. 294 s.
- Kočvara R. & Kuras T. (2014-2015): Implementace území soustavy Natura 2000 v Ústeckém kraji 3. etapa 2014 – 2015. CZ0424127 Východní Krušnohoří. PP Buky na Bpiuňáku a pod Mikulovem. Zpracování inventarizačního průzkumu brouci (Coleoptera), motýli (Lepidoptera), měkkýši (Mollusca). Krajský úřad Ústeckého kraje, 29 p.
- Konšel J. (1931) Stručný nástin tvorby a pěstění lesů v biologickém ponětí. Česká matice lesnická. Písek. 552 s.
- Lepšová A. & Zíbarová L. (2014 – 2015): Oreintační mykologický průzkum lokality Buky na Bouřňáku a pod Mikulovem (EVL Východní Krušné hory). Krajský úřad Ústeckého kraje. 14 pp.
- Marhoul P. & Turoňová D. [eds.] (2008): Zásady managementu stanovišť druhů v Evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000, AOPK ČR, Praha, 163 pp.
- Neuhäuslová Z. [ed.] (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Academia, Praha.
- Ondráček Č. (2009): Záchranný program lilie cibulkonosné (*Lilium bulbiferum* L. subsp. *bulbiferum*) v Ústeckém kraji, Ms. [Depon. in: Krajský úřad Ústeckého kraje], 26 pp.
- Plesník, J., Hanzal V., Brejšková L., (2003): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Příroda, 22: 1-184.
- Plíva K. (2000) Trvale udržitelné obhospodařování lesů podle souboru lesních typů. Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem. 170 stran plus přílohy
- Plíva, K. (1991): Přírodní podmínky v lesním plánování. Díl 1. – In: Funkčně integrované lesní hospodářství. ÚHÚL Brandýs nad Labem. 263 p.
- Polanský, B. a kol. (1956) Pěstění lesů III. díl. SZN Praha. 595 s.
- Popelář J. et al. (1999) Oblastní plán rozvoje lesů. Přírodní lesní oblast 01. Krušné hory. Textová část č. 1. Platnost 1999-2018. ÚHÚL, pobočka Plzeň. 352 p. + přílohy.
- Pruner L. & Míka P. (1996): Seznam obcí a jejich částí v České republice s čísly mapových polí pro síťové mapování fauny. Klapalekiana 32: 1–115.
- Quit, E., (1971): Klimatické oblasti Československa, Geografický ústav ČSVA, Brno.
- Tesař, V. a kol. (1996) Pěstování lesa v heslech. ÚZPL LDF MZLU Brno. Brno. 95 s.
- Utínek, D. (2009) Rámcové směrnice pro pěstování středního lesa. Ochrana přírody, č. 4: 12-14.
- Volf O., Volfová E., Benediktová V., Kopečková M. & Vlček R., (2015): Zoologický průzkum, Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří, Závěrečná zpráva z průzkumu ptáků a letounů, Ametyst, Ms. [Depon. in: Krajský úřad Ústeckého kraje], 57 pp.
- Vyhláška MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
- Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon) v platném znění.
- Zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

URL: http://www.nature.cz/natura2000-design3/web_lokality.php?cast=1805&akce=karta&id=1000104265 (8/2015)

URL: http://www.nature.cz/natura2000-design3/web_lokality.php?cast=1804&akce=karta&id=1000102057 (8/2015)

URL: <http://kontaminace.cenia.cz/> (8/2015)
URL: <http://mapy.nature.cz/> (8/2015)
URL: http://drusop.nature.cz/ost/chrobjekty/zchru/index.php?frame&SHOW_ONE=1&ID=663 (7/2015)
URL: http://www.obec-mikulov.cz/uzemni_plan.php (8/2015)
URL: <http://geoportal.uhul.cz/OprlMap/> (8/2015)
URL: <http://www.mrk.cz/rybarske-reviry> (8/2015)
URL: <http://www.stolamikulov.cz/> (8/2015)
URL: <http://www.moldava.cz/uzemni-plan/> (8/2015)

Vlastní terénní šetření

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů
ENN – Evropská noc pro netopýry
EVL – evropský významná lokalita
CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod
JPRL – jednotky prostorového rozdělení lesa
LHC – lesní hospodářský celek
LHP – lesní hospodářská plán
MZCHÚ – maloplošné zvláště chráněné území
OP – ochranné pásmo
OPRL – Oblastní plán rozvoje lesů
PHO – pásmo hygienické ochrany
PO – ptačí oblast
PP – přírodní památka
PR – přírodní rezervace
SLT – soubor lesních typů
SÚJ – smluvní územní jednotky
ÚHÚL – Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem
ÚSES – Územní systém ekologické stability
ÚSOP – Ústřední seznam ochrany přírody
ZCHD – zvláště chráněný druh/y
ZCHÚ – zvláště chráněné území

5. Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	2
1.1 Základní identifikační údaje.....	2
1.2 Údaje o lokalizaci území.....	2
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí.....	2
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma.....	4
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími.....	4
1.6 Kategorie IUCN.....	5
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	5
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	5
1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav.....	5
1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu.....	8
1.9 Cíl ochrany.....	9
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.....	9
2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů.....	9
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti.....	12
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy.....	15
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	16
2.4.1 Základní údaje o lesích.....	16
Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů.....	16
2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích.....	19
2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody.....	19
2.4.4 Základní údaje o nelesních pozemcích.....	19
2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup.....	20
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	20
3. Plán zásahů a opatření.....	21
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ.....	21
3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání.....	21
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území.....	36
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	Chyba! Záložka není definována.
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu.....	37
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	37
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	38
3.6 Návrhy na vzdělávací využití území.....	38
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území.....	38
4. Závěrečné údaje.....	40
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací).....	40
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	40
4.3 Seznam používaných zkratk.....	42
5. Obsah.....	43
6. Zpracovatelé.....	44
7. Přílohy.....	44

6. Zpracovatelé

Mgr. Radim Kočvara, Zářičí 92, 768 11 Chropyně, email: burunduk@seznam.cz

Mgr. Adrián Czerník, Průkopnická 18/116, 747 20 Vřesina, email:
adrian.czernik@centrum.cz

Ing. Kateřina Holušová, Ph.D. et Ph.D., Bruzovská 420, Frýdek-Místek 738 01, email:
holusova.katerina@seznam.cz

Prof. Ing. Otakar Holuša, Ph.D. et Ph.D., Bruzovská 420, Frýdek-Místek 738 01, email:
holusao@email.cz

7. Přílohy

Tabulky:

Příloha T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2). Vzhledem ke skutečnosti, že nebyly k dispozici podklady lesního hospodářského plánování na dotčených pozemcích, není tabulka přiložena. Popis porostů a zásahů je o to podrobněji rozebrán v příslušných bodech 2.4.1 a 3.1.2.

Příloha T2 - Popis dílčích ploch a objektů na nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich (Tabulka k bodům 2.4.4, 3.1.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy:

Příloha M1a - Orientační mapa s vyznačením území na podkladě základní mapy

Příloha M1b - Orientační mapa s vyznačením území na podkladě ortofotomapy

Příloha M2 - Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ

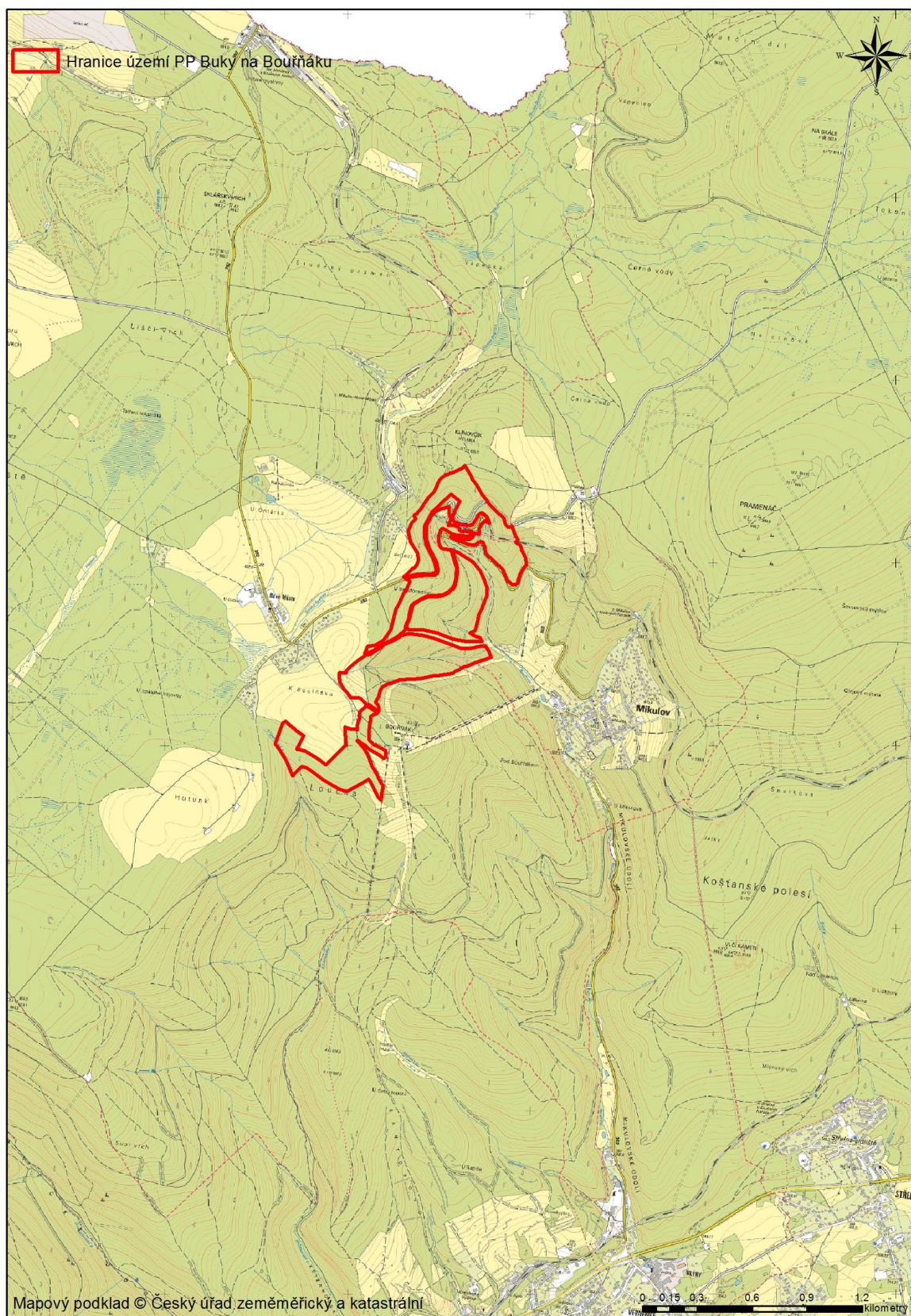
Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

Příloha M4a - Lesnická mapa typologická

Příloha M4b - Lesnická mapa typologická podle OPRL

Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

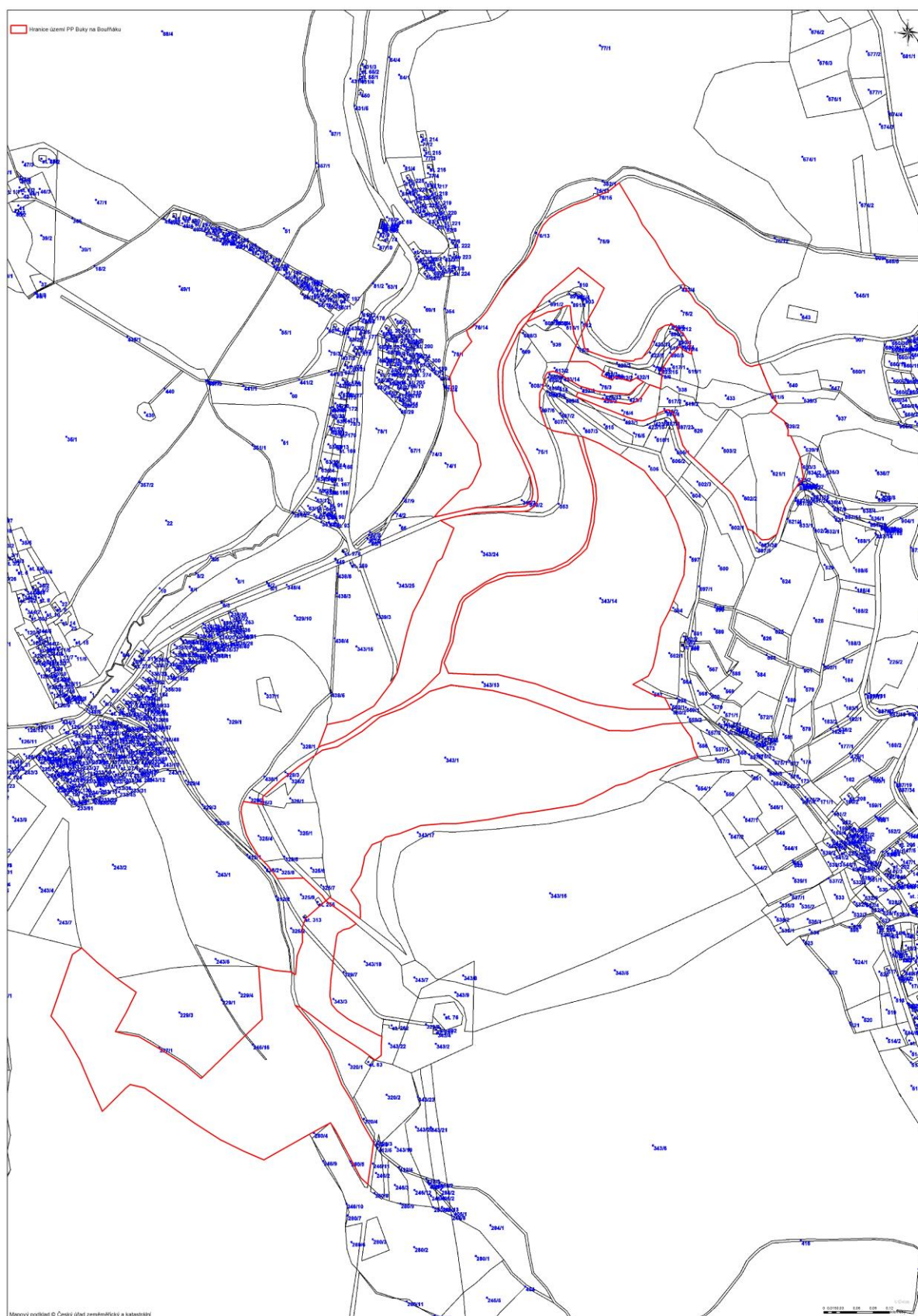
Příloha M1a - Orientační mapa s vyznačením území na podkladě základní mapy



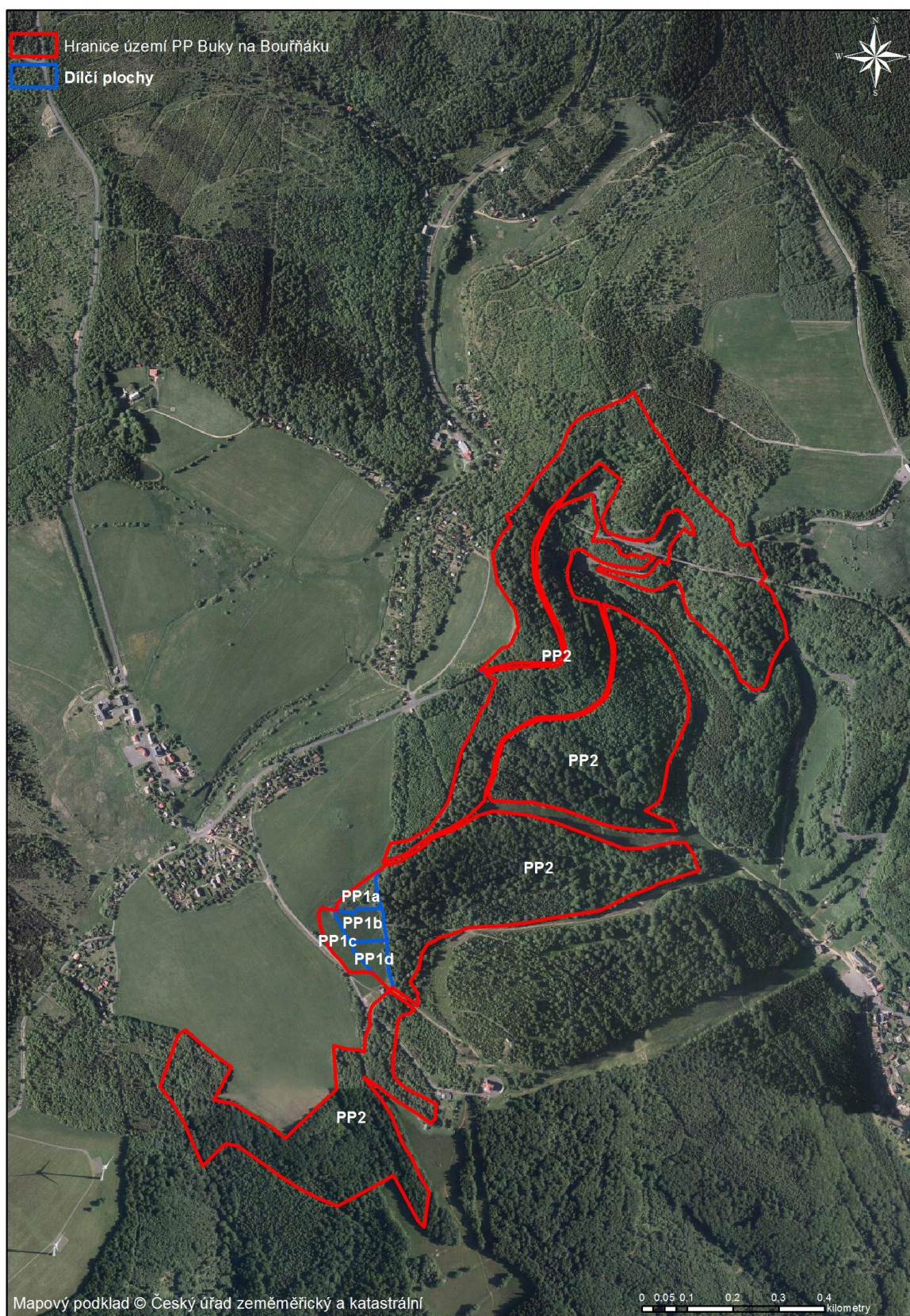
Příloha M1b - Orientační mapa s vyznačením území na podkladě ortofotomapy



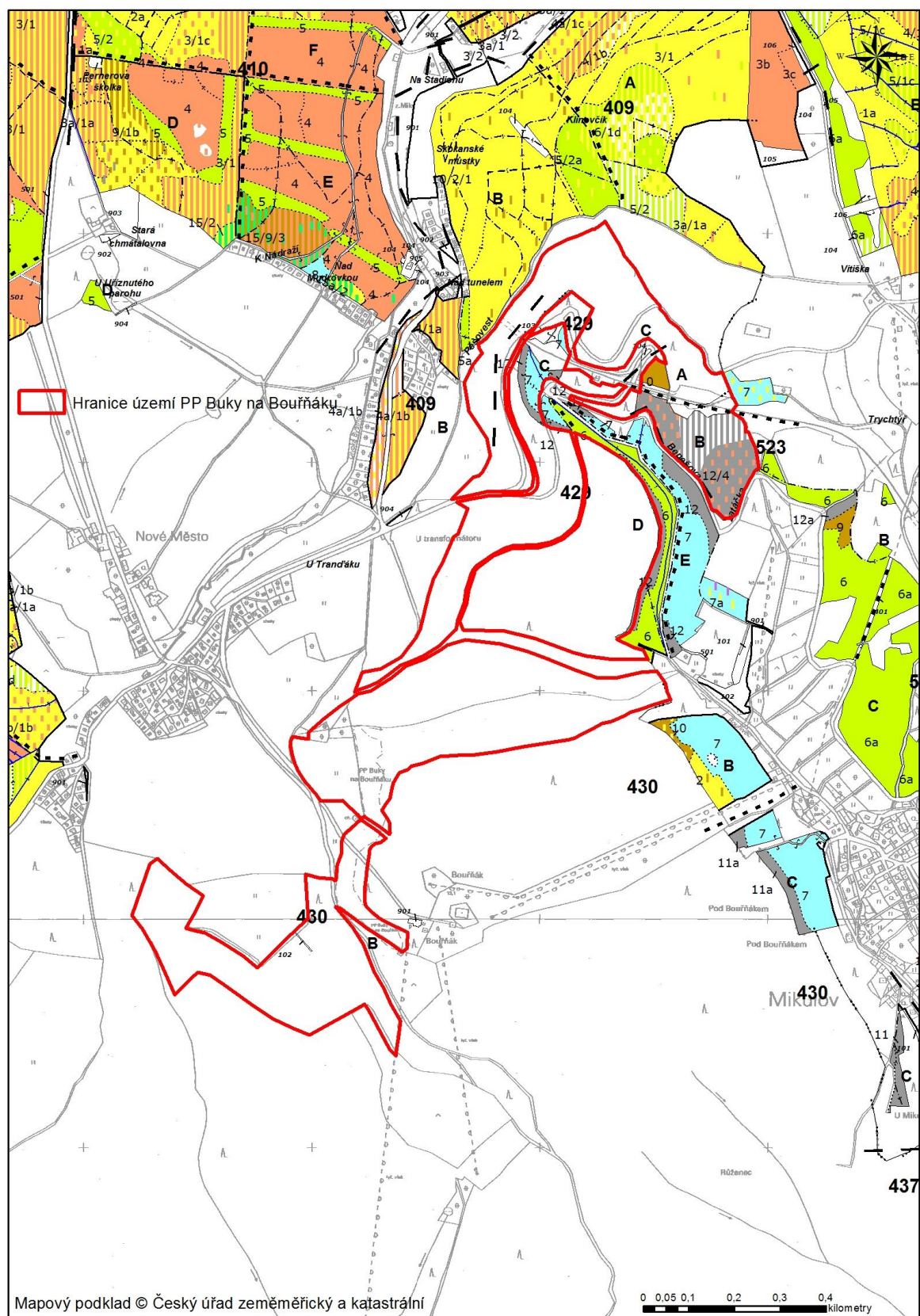
Příloha M2 - Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ



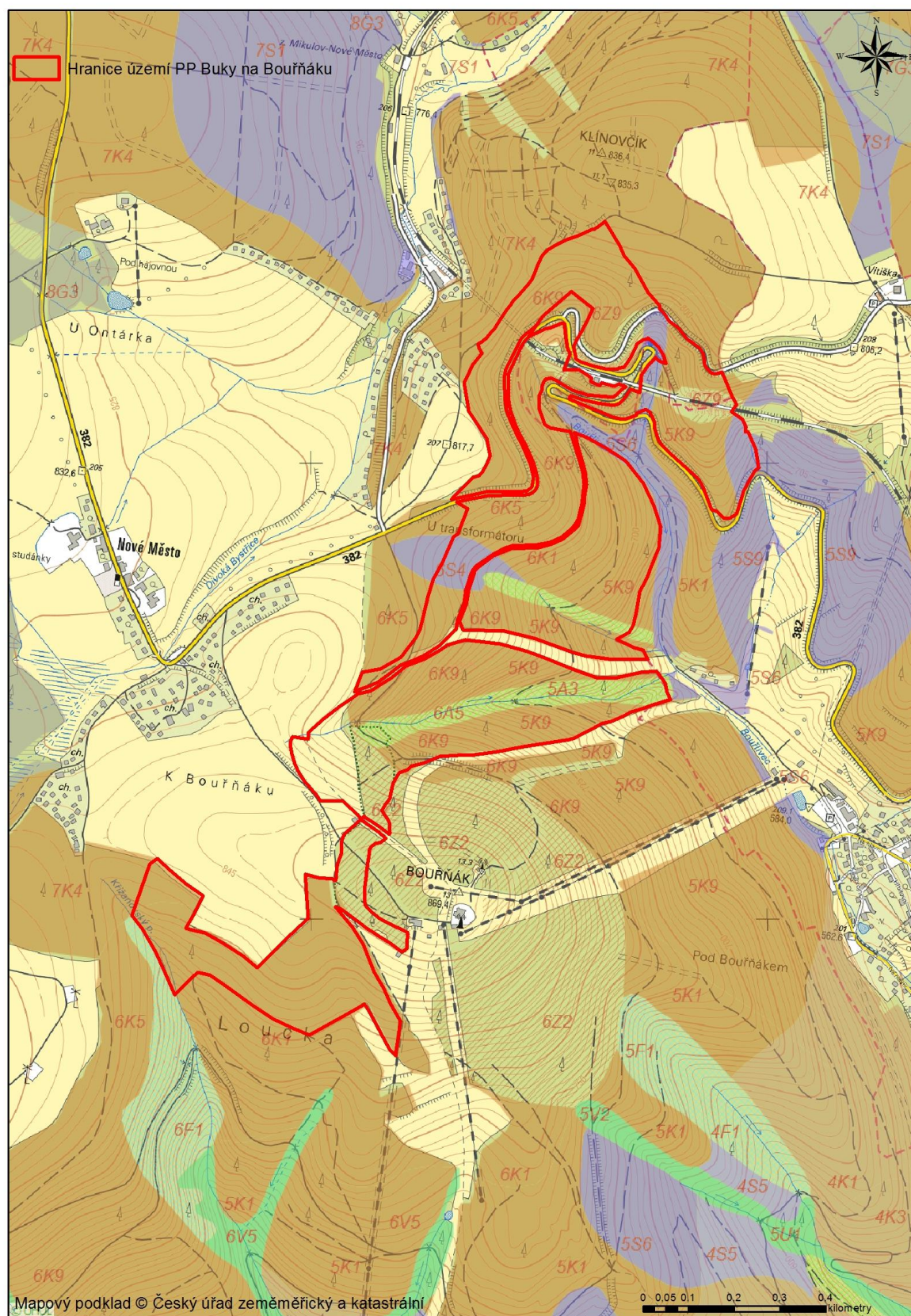
Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a objektů



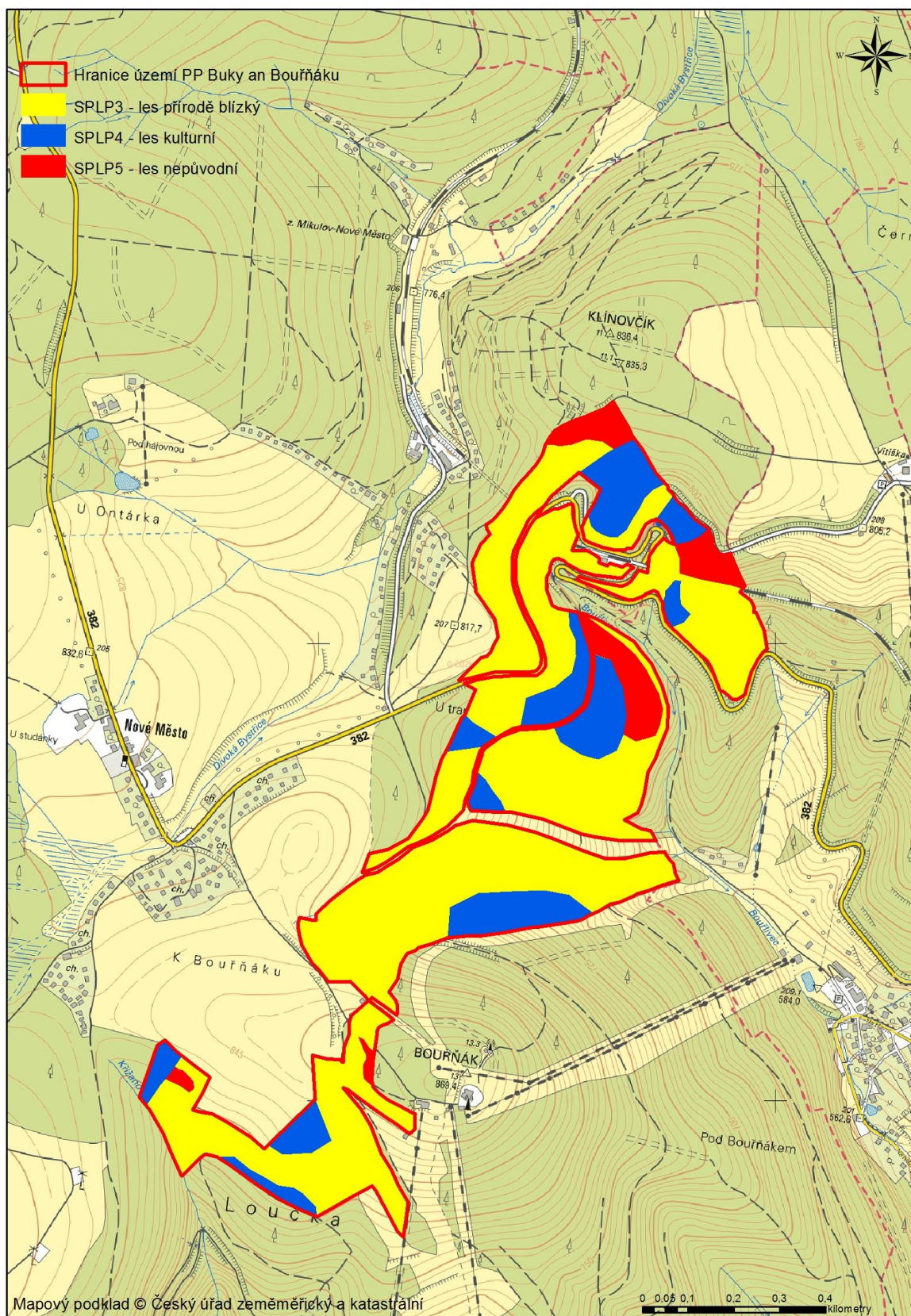
Příloha M4a - Lesnická mapa typologická



Příloha M4b - Lesnická mapa typologická podle OPRL



Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů



Tabulka T2 k bodům 2.4.4, 3.1.1 a k bodu 3.1.2

Popis dílčích ploch a objektů na nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich

označení plochy nebo objektu	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
PP1	Velká louka	0,8	Travobylinné porosty. Dlouhodobý cíl péče: Zachování a zlepšení stavu nelesních biotopů a posílení populací zájmových rostlin.	kosení včetně odstranění biomasy, -1/3 celé plochy	1	září až říjen PP1b – 2016, 2019,2022, 2025; září až říjen PP1c – 2017, 2020,2023, 2027; září až říjen PP1d – 2018, 2022,2025, 2028	1x ročně 1/3 celé plochy
				jarní vláčení - 1/3 celé plochy	2	březen až květen PP1b – 2017, 2020,2023 2026 březen až květen PP1c – 2018, 2021,2024, 2028; březen až květen PP1d – 2019, 2023,2026, 2029	1x ročně 1/3 celé plochy
				redukce náletových dřevin na východním okraji	1	říjen – březen 2016 až 2017	1x ročně
				kosení včetně odstranění biomasy	1	září až říjen 2016, 2018, 2020, 2023, 2026	1x za 2 až 3 roky
				jarní vláčení	2	březen až květen 2017,2019,2021,2024,2027	1x za 2 až 3 roky
				Redukce náletových dřevin	1	říjen – březen 2016 až 2017	1x ročně
PP1a	Malá údolní louka	0,3	Travobylinné porosty s roztroušenými dřevinami. Dlouhodobý cíl péče: Zachování a zlepšení stavu nelesních biotopů a posílení populací zájmových rostlin.	kosení včetně odstranění biomasy	1	září až říjen 2016, 2018, 2020, 2023, 2026	1x za 2 až 3 roky
				jarní vláčení	2	březen až květen 2017,2019,2021,2024,2027	1x za 2 až 3 roky
				Redukce náletových dřevin	1	říjen – březen 2016 až 2017	1x ročně

Naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah vhodný,
3. stupeň - zásah odložitelný.